

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-18357/2012-ERU

V Jihlavě dne 18. června 2013

Číslo jednací: 18357-8/2012-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 2c zákona č. 265/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky v oblasti cen, ve znění pozdějších předpisů, ve správních řízeních spojených usnesením ze dne 7. prosince 2012 č. j. 18357-1/2012-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-18357/2012-ERU, zahájených dne 4. června 2012 a 3. července 2012 z moci úřední podle ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, s účastníkem řízení, společností **KOHLGAS, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151, ve věci podezření ze spáchání správních deliktů podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, společnost **KOHLGAS, spol. s r.o.**, se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151, se tím, že v rozporu s ust. § 3 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, podniká v energetických odvětvích bez licence na výrobu tepelné energie, přičemž v období nejméně od 1. září 2007 do dnešního dne dodává ze zdroje tepelné energie, umístěného v bytovém domě na adrese Baranova 674/27, Praha 3, tepelnou energii pro vytápění a přípravu teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň tepelnou energii pro vytápění do odběrného tepelného zařízení umístěného v nebytovém domě na adrese Křišťanova 3, dopustil spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

II. Účastník řízení, společnost KOHLGAS, spol. s r.o., se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151, se tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů,

- vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, jejíž kalkulace nebyla v souladu s bodem (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 12/2008, když pro odběratele pana Ing. Jiřího Horu zastoupeného společností D a K správa s.r.o. provedl zpracování nákladů, které sloužilo pouze jako základ k rozúčtování mezi nájemníky bytového domu na adrese Baranova [REDAKCE], a pro odběratele, společnost OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., kalkuloval cenu za rok 2009 ve výši 747,12 Kč/GJ včetně 19 % DPH namísto snížené sazby ve výši 9 % DPH, přičemž takto kalkulovaná cena obsahovala poměrné náklady, které vznikly osobě rozdílné od účastníka řízení a byly již plně uhrazeny,
- vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2010 v cenové lokalitě „Baranova [REDAKCE], Praha 3“, jejíž kalkulace nebyla v souladu s bodem (1.1) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. 7/2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 12/2008 a cenovým rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. 3/2009, když pro odběratele pana [REDAKCE] zastoupeného společností D a K správa s.r.o. provedl zpracování nákladů, které sloužilo pouze jako základ k rozúčtování mezi nájemníky bytového domu na adrese Baranova [REDAKCE], a pro odběratele, společnost OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., kalkuloval cenu za měsíc leden 2010 ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně 20 % DPH namísto snížené sazby ve výši 10 % DPH a za období únor až duben a září až prosinec 2010 ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně 20 % DPH namísto snížené sazby 10 % DPH, přičemž takto kalkulovaná cena obsahovala poměrné náklady, které vznikly osobě rozdílné od účastníka řízení a byly již plně uhrazeny,

a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, dopustil spáchání dvou správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.

III. Účastníkovi řízení, společnosti KOHLGAS, spol. s r.o., se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151, se podle ust. § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, **ukládá opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu podle výroku II. tohoto rozhodnutí spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí vystavit odběrateli tepelné energie, společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 a 2010 tak, aby výsledná cena nezahrnovala neoprávněně uplatněné náklady ve výši [REDAKCE] Kč vč. DPH.**

IV. Dle ust. § 91a odst. 4 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení, společnosti KOHLGAS, spol. s r.o., se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151, za spáchání správního deliktu podle ust. 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a dvou správních deliktů podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., zákona o cenách, ve znění pozdějších předpisů, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 60 000 Kč** (slovy: šedesát tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 18312.

V. Dle ust. § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ust. § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníkovi řízení, společnosti KOHLGAS, spol. s r.o., se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151, ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, Na Příkopě 28, 110 03 Praha 1, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 183121.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 4. června 2012 Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) zahájil ve smyslu ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení, společností KOHLGAS, spol. s r.o., se sídlem Praha 2, Belgická 34, PSČ 120 00, IČ: 457 86 151 (dále jen „účastník řízení“), ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, jejíž kalkulace nebyla v souladu s bodem (1.1) cenového rozhodnutí Úřadu č. 7/2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 12/2008 (dále jen „cenové rozhodnutí 2009“), přičemž do ceny tepelné energie promítl sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 19 % namísto snížené sazby ve výši 9 % podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o DPH“), a bodem (3.5) téhož cenového rozhodnutí, kdy kalkuloval výslednou cenu tepelné energie pro odběratele odebírající tepelnou energii na stejné úrovni předání různě, a to konkrétně cenu tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně daně z přidané hodnoty (dále jen

„DPH“) pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 za rok 2009 a ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 za rok 2009, a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny.

Dne 3. července 2012 zahájil Úřad ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, jejíž kalkulace nebyla v souladu s bodem (1.1) cenového rozhodnutí Úřadu č. 7/2008, k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 12/2008 a cenovým rozhodnutím Úřadu č. 3/2009 (dále jen „cenové rozhodnutí 2010“), přičemž do ceny tepelné energie promítl sazbu daně z přidané hodnoty ve výši 20 % namísto snížené sazby ve výši 10 % podle zákona o DPH, a bodem (3.5) téhož cenového rozhodnutí, kdy kalkuloval výslednou cenu tepelné energie pro odběratele odebírající tepelnou energii na stejné úrovni předání různě, a to konkrétně cenu tepelné energie ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 za období leden až prosinec 2010, ve výši [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 za období leden 2010 a ve výši 753,40 Kč/GJ včetně DPH pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 za období únor až duben a září až prosinec 2010, a touto činností nedodržel závazný postup při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny.

Rovněž dne 3. července 2012 zahájil Úřad ve smyslu ust. § 46 správního řádu správní řízení z moci úřední s účastníkem řízení ve věci možného podezření ze spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona podniká v energetických odvětvích bez licence na výrobu tepelné energie, přičemž v období od roku 2001 do dnešního dne dodává ze zdroje tepelné energie, umístěného v bytovém domě na adrese Baranova 674/27, Praha 3 osazeného třemi kotly ETI 100 na zemní plyn s celkovým výkonem 348 kW tepelnou energii pro vytápění a přípravu teplé vody do odběrného tepelného zařízení umístěného v tomtéž objektu a zároveň tepelnou energii pro vytápění do odběrného tepelného zařízení umístěného v nebytovém domě na adrese Křišťanova 3.

Správní řízení byla zahájena na základě výsledků kontrol, zahájených dne 22. února 2012 a 22. března 2012 podle ust. § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů.

Kontroly byly provedeny na základě pověření Úřadu č. j. 01653-2/2012-ERU ze dne 20. února 2012, č. j. 01654-2/2012-ERU ze dne 20. února 2012 a č. j. 02529-2/2012-ERU ze dne 20. března 2012, vydaných ve smyslu ustanovení § 9 zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů. Na základě provedených šetření byly účastníkem řízení Úřadu předány podklady, které kontrolní orgán požadoval při zahájení kontrol.

II. Kontrolní zjištění

II.1. Kontrolní zjištění vyplývající z kontrolního protokolu č. K003612

Cenová kontrola byla provedena za účelem prověření, zda účastník řízení v roce 2009 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ neporušil cenové předpisy ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, podle něhož právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako prodávající dopustí správního deliktu tím, že požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách.

Cenová kontrola byla zaměřena na to, zda účastník řízení při vyúčtování výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ požadoval uhradit cenu tepelné energie, která je v souladu s podmínkami věcného usměrňování podle zákona o cenách a cenového rozhodnutí 2009.

Z kontroly vyplynulo, že účastník řízení v energetice v roce 2009 podnikal na základě koncesní listiny vydané Městskou částí Praha 2 pod č. j. [REDAKCE] ze dne 16. července 2002 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“.

Účastník řízení byl v průběhu kontrolního šetření dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“. V této cenové lokalitě provozuje zdroj tepelné energie (plynovou kotelnu), jehož původním vlastníkem byla fyzická osoba, pan [REDAKCE]. Účastník řízení uzavřel s panem [REDAKCE], zastoupeným společností D a K správa s.r.o., „Smlouvu o poskytování a zajišťování služeb“ ze dne 28. prosince 2006, týkající se poskytování služeb souvisejících s provozem zdroje tepelné energie. Současným majitelem objektu včetně zdroje tepelné energie je Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., se sídlem Seifertova 823/9, Praha, Žižkov. Ve zdroji tepelné energie umístěném pod střechou jsou osazeny tři kotle ETI 100 na zemní plyn s celkovým instalovaným tepelným výkonem 348 kW.

Účastník řízení dodával tepelnou energii v roce 2009 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ do dvou odběrných míst, a to do bytového domu na adrese Baranova 674/27, v němž je zdroj tepelné energie umístěn, a který odebírá tepelnou energii pro vytápění a pro přípravu teplé vody, a do nebytového domu na adrese Křišťanova 3, jenž je ve vlastnictví odběratele OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., který odebírá tepelnou energii pouze pro vytápění. Při cenové kontrole byla posuzována výše vynaložených nákladů uplatněných ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2009, jejich účelné vynaložení, obvyklost a nezbytnost při výrobě a rozvodu tepelné energie. Účastník řízení předložil výslednou kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2009, která činila [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH, tj. [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, přičemž ale podle této výsledné kalkulace vyúčtování ceny tepelné energie neprováděl.

Dle předložených dokladů totiž účastník řízení účtoval za dodávku tepelné energie za rok 2009 cenu [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 a cenu [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3. Celkem účastník řízení dodal v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ množství 1 060,476 GJ tepelné energie, z čehož 783,881 GJ pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 a 276,595 GJ pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3.

Jak vyplývá z cenových předpisů, jednosložková cena tepelné energie uplatňovaná dodavatelem na stejné úrovni předání v jedné cenové lokalitě, je pro všechny odběratele jednotná, pokud dodavatel tepelné energie nepostupuje podle bodu (2.3) cenového rozhodnutí 2009. Ceny tepelné energie předávané na stejné úrovni předání se stejným charakterem dodávek v jedné cenové lokalitě tak musí být stejné. Na jednom předávacím místě s jedním měřicím zařízením spotřeby tepelné energie je vždy jedna cena tepelné energie.

Odběrné místo Baranova 674/27 nevykazuje žádné specifické rozdíly v dodávce tepelné energie oproti dodávce tepelné energie pro dům Křišťanova 3. Účastník řízení prokazatelně nedoložil odlišnosti dodávek tepelné energie ani způsobu připojení uvedených odběrných míst, tudíž nebylo doloženo ani zjištěno, že by mohla být v tomto případě uplatňována tzv. individuální cena podle bodu (3.6) cenového rozhodnutí 2009.

Účastník řízení dále k základní ceně tepelné energie pro nebytový dům Křišťanova 3 účtoval 19 % DPH, čímž nepostupoval v souladu se zákonem o DPH, kdy měla být uplatněna snížená sazba DPH ve výši 9 %.

Výsledná cena tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ měla být 587,29 Kč/GJ bez DPH, tedy [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, tj. celkem 678 864 Kč včetně DPH, což je součin celkového množství tepelné energie 1 060,476 GJ a výsledné ceny tepelné energie vykázané účastníkem řízení ve výši 640,15 Kč/GJ včetně DPH.

Skutečně uplatněná cena tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ pro nebytový dům Křišťanova 3 činila [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH. S uplatněním nesprávné sazby DPH 19 % činila [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, tj. celkem [REDAKCE] Kč včetně DPH (součin množství tepelné energie 276,595 GJ a ceny tepelné energie [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH).

Skutečně uplatněná cena tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ pro bytový dům Baranova 674/27 činila [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH, tj. [REDAKCE] Kč včetně DPH (součet přeúčtovaných nákladů na tepelnou energii na vytápění ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH a nákladů na tepelnou energii pro ohřev teplé vody ve výši [REDAKCE] Kč včetně DPH, tedy [REDAKCE] Kč včetně DPH při dodávce tepelné energie 783,881 GJ).

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. KO-01654/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K003612 o výsledku

kontroly ze dne 22. března 2012, se kterým byl zástupce účastníka řízení, pan Ladislav Kárník, jednatel společnosti, téhož dne prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

II.2. Kontrolní zjištění vyplývající z kontrolního protokolu č. K005712

Cenová kontrola byla provedena za účelem prověření, zda účastník řízení v roce 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, neporušil cenové předpisy ve smyslu § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, podle něhož právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako prodávající dopustí správního deliktu tím, že požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování podle § 6 odst. 1 zákona o cenách.

Cenová kontrola byla zaměřena na to, zda účastník řízení při vyúčtování výsledné ceny tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ požadoval uhradit cenu tepelné energie, která je v souladu s podmínkami věcného usměrňování podle zákona o cenách a cenového rozhodnutí 2010.

Z kontroly vyplynulo, že účastník řízení v energetice v roce 2010 podnikal na základě koncesní listiny vydané Městskou částí Praha 2 pod č. j. [REDAKCE] ze dne 16. července 2002 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“.

Účastník řízení byl v průběhu kontrolního šetření dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“. V této cenové lokalitě provozuje zdroj tepelné energie (plynovou kotelnu), jehož původním vlastníkem byla fyzická osoba pan [REDAKCE]. Současným majitelem objektu včetně zdroje tepelné energie je Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., se sídlem Seifertova 823/9, Praha, Žižkov. Ve zdroji tepelné energie umístěném pod střechou jsou osazeny tři kotle ETI 100 na zemní plyn s celkovým instalovaným tepelným výkonem 348 kW.

Účastník řízení dodával tepelnou energii v roce 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ do dvou odběrných míst. Tepelnou energii dodával na základě Smlouvy o poskytování a zajišťování služeb uzavřené dne 28. prosince 2006 s panem [REDAKCE], zastoupeným společností D a K správa s.r.o., jejímž předmětem plnění je poskytování služeb souvisejících s provozem zdroje tepelné energie a zajišťování dodávek tepelné energie pro vytápění a tepelné energie pro přípravu teplé vody pro bytový dům na adrese Baranova 674/27, v němž je zdroj tepelné energie umístěn, a na základě Smlouvy o poskytování a zajišťování služeb uzavřené dne 1. září 2007 s odběratelem, společností OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., jejímž předmětem plnění je dodávka tepelné energie pro vytápění pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3.

Při cenové kontrole byla posuzována výše vynaložených nákladů uplatněných ve výsledné kalkulaci ceny tepelné energie v roce 2010, jejich účelné vynaložení, obvyklost a nezbytnost při výrobě a rozvodu tepelné energie. Účastník řízení předložil výslednou kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2010, která činila [REDACTED] Kč/GJ bez DPH, tj. [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH, přičemž ale podle této výsledné kalkulace vyúčtování ceny tepelné energie neprováděl.

Dle předložených dokladů totiž účastník řízení účtoval za dodávku tepelné energie za rok 2010 cenu ve výši [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 za období leden až prosinec 2010, ve výši [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 za období leden 2010 a ve výši [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 za období únor až duben a září až prosinec 2010.

Odběrné místo Baranova 674/27 nevykazuje žádné specifické rozdíly v dodávce tepelné energie oproti dodávce tepelné energie pro dům Křišťanova 3. Účastník řízení prokazatelně nedoložil odlišnosti dodávek tepelné energie ani způsobu připojení uvedených odběrných míst, tudíž nebylo doloženo ani zjištěno, že by mohla být v tomto případě uplatňována tzv. individuální cena podle bodu (3.6) cenového rozhodnutí 2010.

Účastník řízení dále k základní ceně tepelné energie pro nebytový dům Křišťanova 3 účtoval 20 % DPH, čímž nepostupoval v souladu se zákonem o DPH, kdy měla být uplatněna snížená sazba DPH ve výši 10 %.

Výsledná cena tepelné energie za rok 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ měla být [REDACTED] Kč/GJ bez DPH, tedy [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH, tj. celkem [REDACTED] Kč včetně DPH, což je součin celkového množství tepelné energie 1 202,584 GJ a výsledné ceny tepelné energie vykázané účastníkem řízení ve výši [REDACTED] Kč/GJ včetně DPH.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. KO-02529/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K005712 o výsledku kontroly ze dne 20. dubna 2012, se kterým byl zástupce účastníka řízení, pan [REDACTED], jednatel společnosti, téhož dne prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

II.3. Kontrolní zjištění vyplývající z kontrolního protokolu č. K003512

Kontrola byla zahájena z vlastního podnětu Úřadu, protože bylo důvodné podezření, že účastník řízení podniká bez licence na výrobu tepelné energie z provozovaného zdroje tepelné energie umístěného v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3.

Účastník řízení v energetice podniká na základě koncesní listiny vydané Městskou částí Praha 2 pod č. j. [REDACTED] dne 16. července 2002 s předmětem podnikání

„Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“. Účastník řízení provozuje celkem 24 zdrojů tepelné energie, z toho 21 plynových kotelen a 3 výměňkové stanice.

Účastník řízení dodávku tepelné energie, mimo dodávky tepelné energie ze zdroje tepelné energie umístěného v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3, uskutečňuje vždy ze samostatného tepelného zdroje jedním odběrným tepelným zařízením pro jednoho odběratele do jednoho objektu či souboru objektů jednoho odběratele, kde k provozování tepelného zdroje stačí výše uvedená koncesní listina.

Původním vlastníkem objektu s bytovými jednotkami na adrese Baranova 674/27, Praha 3, jehož součástí je i zdroj tepelné energie, byla fyzická osoba pan [REDAKCE]. Ten uzavřel dne 31. prosince 2008 Příkazní smlouvu č. 208 se společností D a K správa s.r.o. o správě a provozu této nemovitosti. Účastník řízení uzavřel s panem [REDAKCE], zastoupeným společností D a K správa s.r.o., Smlouvu o poskytování a zajišťování služeb souvisejících s provozem zdroje tepelné energie. Současným majitelem objektu je Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., se sídlem Seifertova 823/9, Praha 3 – Žižkov.

Zdroj tepelné energie umístěný v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3 (plynová kotelna) byl vybudován jako blokový zdroj tepelné energie, který původně zajišťoval dodávku tepelné energie pro čtyři objekty na adresách Baranova 27, 29, 33 a Křišťanova 3. Od roku 2001 zůstaly na uvedený zdroj tepelné energie napojeny dva objekty, a to bytový dům na adrese Baranova 27, který odebírá tepelnou energii pro vytápění a pro přípravu teplé vody, a nebytový dům na adrese Křišťanova 3, který odebírá tepelnou energii pro vytápění.

Ve zdroji tepelné energie, umístěném pod střechou objektu, jsou osazeny tři kotle ETI 100 na zemní plyn s celkovým instalovaným tepelným výkonem 348 kW. Ohřev teplé vody pro bytový dům na adrese Baranova 27 je zajišťován v suterénu objektu třemi zásobníky teplé vody, každý s kapacitou 1600 litrů. Dodávka tepelné energie pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 je zajišťována vnitřním rozvodem tepelné energie, který je v majetku společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o.

Účastník řízení tedy dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3 do odběrného tepelného zařízení v tomtéž objektu ve vlastnictví společnosti Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého rohového objektu ve vlastnictví společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o. Účastník řízení nespĺňuje podmínku dle ust. § 3 odst. 3 věty druhé energetického zákona, podle níž se licence nevyžaduje na obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst, a na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné

energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Účastník řízení by tak měl být držitelem licence na výrobu tepelné energie.

Účastník řízení dodává tepelnou energii pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 prostřednictvím vnitřního rozvodu. Ten je podle ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 11 energetického zákona chápán jako odběrné tepelné zařízení, které není součástí rozvodného tepelného zařízení. Účastník řízení není povinen mít licenci na rozvod tepelné energie.

Tyto zjištěné skutečnosti vychází z podkladů obsažených v kontrolním spisu Úřadu sp. zn. KO-01653/2012-ERU a jsou uvedeny také v Protokolu č. K003512 o výsledku kontroly ze dne 22. března 2012, se kterým byl zástupce účastníka řízení, pan Ladislav Kárník, jednatel společnosti, téhož dne prokazatelně seznámen při převzetí stejnopisu uvedeného protokolu a tuto skutečnost současně potvrdil svým podpisem.

III. Vyjádření účastníka řízení k protokolu o výsledku kontroly

III.1. Námitky proti kontrolním protokolům č. K003512 a K003612

Ke zjištěním uvedeným v protokolech č. K003512 a K003612 o výsledku kontroly obdržel Úřad dne 4. dubna 2012 vyjádření účastníka řízení. K protokolu č. K003512 účastník řízení uvedl, že na základě telefonické konzultace s Úřadem se domnívá, že se licence požaduje u subjektu, který prodává teplo. Účastník řízení však v době podání námitek teplo neprodával a dle jeho názoru k provozování zdroje Baranova 27, Praha 3 licenci nepotřebuje.

K protokolu č. K003612 účastník řízení sdělil, že v cenové lokalitě Baranova 27, Praha 3 činila cena tepelné energie [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH, což [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH a ne, jak je uvedeno v protokolu [REDAKCE] Kč/GJ bez DPH, tj. [REDAKCE] Kč/GJ včetně DPH. Účastník řízení rovněž nesouhlasil s tvrzením, že celkový prodej tepelné energie činil 1060,476 GJ. Podle něj totiž bytovému domu na adrese Baranova 27, Praha 3 tepelnou energii neprodával, přičemž pouze zpracoval celkové náklady na základě jednotlivých faktur, vč. ZP, které předal správce, společnost D a K správa s.r.o. DPH pak na uvedených fakturách není jednotné (ZP 19 %, opravy 9 %, revize 19 %). Dle vyjádření účastníka řízení celkové náklady pro bytový dům na adrese Baranova 27, Praha 3, činily [REDAKCE] Kč vč. DPH a množství tepelné energie 783,881 GJ za cenu [REDAKCE] Kč/GJ vč. DPH. Tímto účastník řízení nesouhlasí ani s uvedenou cenou v protokolu ve výši [REDAKCE] Kč/GJ vč. DPH.

Dne 19. dubna 2012 vydal Úřad rozhodnutí, kterým podaným námitkám nevyhověl a kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. K003612 č. j. 01654-3/2012-ERU ze dne 22. března 2012 o výsledku kontroly potvrdil v plném rozsahu.

Dne 18. května 2012 vydal Úřad rozhodnutí, kterým podaným námitkám nevyhověl a kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. K003512 č. j. 01653-3/2012-ERU ze dne 22. března 2012 o výsledku kontroly potvrdil rovněž v plném rozsahu.

III.2. Námitky proti kontrolnímu protokolu č. 005712

Ke zjištění uvedeným v protokolu č. K005712 o výsledku kontroly zaslal účastník řízení vyjádření dne 3. května 2012, které Úřad obdržel následujícího dne. V něm tvrdil, že bytovému domu na adrese Baranova 27, Praha 3 tepelnou energii neprodával. Cena tepelné energie byla tvořena tak, že na základě požadavku a podkladů, které účastníkovi řízení předal správce (tzn. jednotlivé faktury - opravy, zemní plyn, elektrická energie, služby, ostatní náklady) a které jsou s rozdílnými DPH (0 %, 10 %, 20 %), podklady pouze zpracoval. Kvůli tomu, že správce účtuje majiteli, resp. nájemníkům veškeré faktury v celkové výši (vč. jednotlivých DPH), požadoval dle vyjádření účastníka řízení do nákladů zahrnout celkovou částku uhrazenou za faktury, z čehož vyplývá, že nelze počítat se základní cenou bez DPH, ale s celkovou, kde DPH není jednotná.

Dne 1. června 2012 vydal Úřad rozhodnutí, kterým podaným námitkám nevyhověl a kontrolní zjištění obsažené v protokolu č. K005712 č. j. 02529-4/2012-ERU ze dne 20. dubna 2012 o výsledku kontroly potvrdil v plném rozsahu.

IV. Průběh správního řízení v prvním stupni

Na základě skutečností zjištěných při provedené kontrole zahájil po vyhodnocení všech uvedených skutečností Úřad podle ust. § 46 správního řádu tři správní řízení z moci úřední. Zahájení správních řízení bylo účastníkovi řízení sděleno oznámeními o zahájení správního řízení č. j. 06608-3/2012-ERU, č. j. 06613-3/2012-ERU ze dne 29. června 2012, která účastník řízení obdržel dne 3. července 2012, a oznámením o zahájení správního řízení č. j. 05297-3/2012-ERU ze dne 31. května 2012, které účastníkovi řízení bylo doručeno dne 4. června 2012. V nich správní orgán poučil účastníka řízení o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a nezaslal žádné návrhy na doplnění řízení ani nenavrhнул žádné další důkazy.

Dne 13. července 2012 zaslal správní orgán účastníkovi řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 06608-4/2012-ERU a č. j. 06613-4/2012-ERU, která účastník řízení obdržel dne 16. července 2012. V nich správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení tohoto práva nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení, s ohledem na to, že se účastník řízení vyjádřil k podkladům řízení a nenavrhнул provedení dalších důkazů ani neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

V. Rozhodnutí v prvním stupni

Dne 3. července 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. KR06212 o uložení pokuty pod č. j. 05297-4/2012-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno následujícího dne. Tímto rozhodnutím uložil Úřad účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2009 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, jejíž výše a kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování, a porušila cenové rozhodnutí ERÚ č. 7/2008 k cenám tepelné energie, ve znění platném pro rok 2009, podle kterého platí, že do ceny tepelné energie lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty a dále že ceny tepelné energie předávané na stejné úrovni předání, se stejným charakterem dodávek v jedné cenové lokalitě, mají být stejné, pokutu ve výši 50 000 Kč. Výrokem II. byla účastníkovi řízení uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč a výrokem III. vystavit opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 ve výši 29 588 Kč poškozenému odběrateli OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., Křišťanova 3, Praha 3 a provést jeho úhradu. Dne 4. července 2012 vydal Úřad usnesení o opravě zřejmých nesprávností v rozhodnutí č. KR06212 o uložení pokuty.

Dne 30. července 2012 vydal Úřad rozhodnutí č. KR03012 o uložení pokuty pod č. j. 06608-5/2012-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. srpna 2012. Tímto rozhodnutím uložil Úřad účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách, kterého se dopustil tím, že vyúčtoval cenu tepelné energie za rok 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, jejíž výše a kalkulace nebyla v souladu s podmínkami věcného usměrňování, a porušila cenové rozhodnutí ERÚ č. 7/2008 k cenám tepelné energie, ve znění platném pro rok 2010, podle kterého platí, že do ceny tepelné energie lze promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty a dále že ceny tepelné energie předávané na stejné úrovni předání, se stejným charakterem dodávek v jedné cenové lokalitě, mají být stejné, pokutu ve výši 80 000 Kč. Výrokem II. byla účastníkovi řízení uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč a výrokem III. vystavit opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné za rok 2010 ve výši 43 807 Kč poškozenému odběrateli OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., Křišťanova 3, Praha 3 a provést jeho úhradu.

Téhož dne vydal Úřad rozhodnutí č. KR06712 o uložení pokuty pod č. j. 06613-5/2012-ERU, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. srpna 2012. Tímto rozhodnutím uložil Úřad účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona, kterého se dopustil tím, že porušil povinnost stanovenou v ust. § 3 odst. 3 téhož zákona, ve kterém je stanoveno, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky je možné jen za splnění zákonem stanovených podmínek pouze na základě licence udělené Úřadem, přičemž účastník řízení nespĺňuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích, za nichž se licence nevyžaduje, pokutu ve výši 65 000 Kč. Výrokem II. byla účastníkovi řízení uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Dne 2. srpna 2012 vydal Úřad usnesení o opravě zřejmých nesprávností v rozhodnutí č. KR06712 o uložení pokuty.

VI. Řízení o rozkladu

VI.1. Řízení o rozkladu proti rozhodnutí č. KR06212 o uložení pokuty

Proti rozhodnutí č. KR06212 o uložení pokuty pod č. j. 05297-4/2012-ERU ze dne 3. července 2012, které bylo účastníkovi řízení doručeno následujícího dne, podal účastník řízení rozklad, který Úřad obdržel dne 26. července 2012. V něm se účastník omlouvá za pozdní zaslání rozkladu, protože z jeho strany došlo k hrubému omylu v tom smyslu, že počítal 15 pracovních dnů od doručení rozhodnutí a nikoliv 15 kalendářních dnů. V rozkladu znovu vznáší argumenty, které již byly použity v námitkách proti protokolu č. K005712, a přikládá k němu vyjádření správce, společnosti D a K správa s.r.o., který hradil a účtoval veškeré náklady pro vytápění a pro přípravu teplé vody směrem k nájemníkům. Účastník řízení tyto náklady pouze zpracoval a předal zpět správci, který je vyúčtoval na jednotlivé nájemníky. Jednotlivé náklady nikdy nešly přes účet účastníka řízení. Z přiloženého vyjádření správce vyplynulo, že na fakturách za plyn byla uvedena jako odběratel společnost D a K správa s.r.o., ostatní faktury byly na majitele pana Horu. Faktury byly promítnuty do vyúčtování služeb za příslušný rok, proto podle ust. § 36 odst. 11 zákona o DPH nebyl uplatněn odpočet na vstupu, tudíž nebyla odvedena daň, přičemž faktury byly hrazeny z prostředků vybraných na zálohách od nájemníků.

Rozklad účastníka řízení byl na základě rozhodnutí předsedkyně Úřadu ze dne 26. září 2012 vydaného pod č. j. 05297-9/2012-ERU jako opožděný zamítnut, nicméně bylo zkoumáno, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, přičemž předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení byly shledány.

Odvolací orgán ve zkráceném přezkumném řízení podle ust. § 98 správního řádu vytknul prvostupňovému orgánu především nedostatky ve výroku napadeného rozhodnutí, kdy na základě judikatury Nejvyššího správního soudu musí vymezení předmětu řízení ve výroku rozhodnutí o správním deliktu vždy spočívat ve specifikaci deliktu tak, aby sankcionované jednání nebylo zaměnitelné s jednáním jiným. Tento závěr je přitom dovoditelný přímo z ust. § 47 odst. 2 starého správního řádu, neboť věci, o níž je rozhodováno, je v daném případě jiný správní delikt a vymezení věci musí odpovídat jejímu charakteru. V rozhodnutí trestního charakteru, kterým jsou i rozhodnutí o jiných správních deliktech, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen - to lze zaručit jen konkretizací údajů obsahující popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Taková míra podrobnosti je jistě nezbytná pro celé sankční řízení, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. V daném případě sice prvostupňový orgán ve výroku napadeného rozhodnutí uvedl, jaké ustanovení zákona a cenového rozhodnutí účastník řízení porušil,

avšak dostatečně nespecifikoval, jakého konkrétního jednání se účastník řízení dopustil, a to zejména z hlediska způsobu protiprávního jednání, neboť z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že účastník řízení porušil ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách hned několika různými skutky, které je třeba konkrétně vymezit ve výroku rozhodnutí.

V rozhodnutí rovněž nebyla zohledněna skutečnost, že jsou u Úřadu současně vedena tři nepravomocně skončená řízení o odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt. Odvolací orgán konstatoval, že uvedený postup není v souladu se zákonem, neboť pro řízení o odpovědnosti za správní delikt platí přiměřeně ustanovení zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), pro řízení o odpovědnosti za přestupky. Podle ust. § 57 odst. 1 zákona o přestupcích, jestliže se pachatel dopustil více přestupků, které je příslušný projednávat též orgán, projednávají se tyto přestupky ve společném řízení. Důvodem projednávání více správních deliktů jednoho pachatele ve společném řízení je nutnost postupovat při ukládání sankce za správní delikty v souladu s absorpční zásadou zakotvenou v ust. § 12 odst. 2 zákon o přestupcích. I v případě, že se správní orgán rozhodne společné řízení o více správních deliktech jednoho pachatele neprovádět, nezabývá ho to povinnosti při ukládání sankce absorpční zásadu aplikovat, jinak by byla zkrácena práva pachatele. Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 47/2004 – 87, podle něhož bylo třeba použít per analogiam legis i tzv. absorpční zásadu (§ 12 odst. 2 zákona o přestupcích, § 35 odst. 1, odst. 2 trestního zákona), kdy přísnější trest pohlcuje mírnější, a sbíhající se delikty jsou postiženy pouze trestem stanoveným pro nejtěžší z nich úhrnným trestem. Dominantním se tak stává nejzávažnější delikt; sankční ohodnocení ostatních deliktů se nesčítá, nicméně lze je chápat jako přitěžující okolnosti (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2005, č. j. 6 As 8/2005 - 66).

Odvolací orgán nesouhlasil ani s postupem při posuzování, zda výše uložené pokuty není pro účastníka řízení likvidační, přičemž, pokud je ukládána účastníkovi řízení sankce v roce 2012, nelze vycházet pouze z jeho hospodářských výsledků a vykazované výše výkonu za rok 2009, protože tyto údaje o možném likvidačním dopadu pokuty nemusejí vypovídat, nadto správní orgán ani neuvedl, proč považuje údaje z roku 2009 za relevantní či zda z dotčených údajů pouze vyvozoval odhad majetkových poměrů. Podle odvolacího orgánu není v napadeném rozhodnutí ani obsažena informace, zda k uloženému opatření k nápravě Úřad přihlédl při posuzování skutečnosti, zda výše uložené pokuty není pro účastníka řízení likvidační v kombinaci s povinností vyúčtovat cenu tepelné energie za rok 2009 ve výši 29 588 Kč.

Z výše uvedených důvodů v souladu s ust. § 98 ve spojení s ust. § 97 odst. 3 správního řádu odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání. Prvostupňový správní orgán má při rozhodování odstranit výše vytčené nedostatky, zejména s ohledem na šetření práv účastníka řízení při ukládání pokuty za více sbíhajících se správních deliktů.

VI.2. Řízení o rozkladu proti rozhodnutí č. KR03012 o uložení pokuty

Proti rozhodnutí Úřadu podal účastník řízení rozklad, který Úřad obdržel dne 13. srpna 2012, označený jako „Podání – rozkladu v souladu s ustanovením § 152 zákona – č. 500/2004 Sb. k Rozhodnutí č. KR062012 o uložení pokuty“. Rozklad byl podán proti rozhodnutí č. j. 05297-4/2012-ERU ze dne 3. července 2012. Jelikož však procesní úkony účastníků řízení musí být posuzovány podle svého obsahu, nikoliv označení, bylo podání účastníka řízení posouzeno jako rozklad směřující proti rozhodnutí č. KR03012 o uložení pokuty pod č. j. 06608-5/2012-ERU ze dne 30. července 2012, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. srpna 2012. V rozkladu opět zopakoval, že jednotlivé náklady nikdy nešly přes jeho účet, ale přes účet správce. Náklady účastník řízení neměl zahrnutý v účetnictví, pouze je zpracoval pro správce. Proč nebyla brána snížená sazba DPH ceny tepelné energie, vysvětloval již účastník řízení v námitkách proti protokolům č. K003512 a K003612. V příloze účastník rovněž zaslal vyjádření správce D a K správa s.r.o., ze kterého je zřejmé, jak byly tvořeny výsledné náklady. Účastník řízení argumentoval rovněž tím, že pokud by musel odběrateli na základě opatření k nápravě vrátet částku 43 807 Kč, znamenalo by to pro něj roční zisk pouze 7 198 Kč. Dále účastník řízení požádal Úřad o přezkoumání výše pokut, nákladů řízení a opatření k nápravě, které mu byly uloženy třemi různými rozhodnutími v celkové výši 271 395 Kč, což považuje za likvidační, a případně o splátkový kalendář.

Odvolací orgán v odvolacím řízení vytknul prvostupňovému orgánu nedostatky ve výroku napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že rozhodování ve správním trestání klade zvýšené nároky na formulaci výroku odsuzujícího rozhodnutí, přičemž nedostatečná specifikace skutku ve výroku rozhodnutí představuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a jeho důsledkem je nezákonnost rozhodnutí. V daném případě sice prvostupňový orgán ve výroku napadeného rozhodnutí vymezil, v jaké cenové lokalitě a v jakém časovém období se účastník řízení dopustil správního deliktu a odkázal na příslušná ustanovení zákona, nicméně nevymezil skutek po stránce věcné, tj. z výroku napadeného rozhodnutí není patrné, v čem konkrétně spočívalo jednání účastníka řízení, které naplnilo skutkovou podstatu správního deliktu. Odvolací orgán shrnul, že míra podrobnosti specifikace a nezaměnitelnosti skutku požadovaná ustálenou judikaturou v daném případě dodržena nebyla.

V rozhodnutí rovněž nebyla zohledněna skutečnost, že jsou u Úřadu současně vedena tři nepravomocně skončená řízení o odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt, kdy byly účastníkovi řízení uloženy pokuty v souhrnné výši 195 000 Kč a třikrát náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč. V tomto případě je nutné aplikovat zásadu absorpční. Odvolací orgán nesouhlasil ani s postupem při posuzování, zda výše uložené pokuty není pro účastníka řízení likvidační, protože prvostupňový správní orgán neuvedl dostatek důvodů, proč by tomu tak mělo být. Podle odvolacího orgánu není v napadeném rozhodnutí ani obsažena informace, zda k uloženému opatření k nápravě Úřad přihlédl při posuzování skutečnosti, zda výše uložené pokuty není pro účastníka řízení likvidační. Ačkoliv opatření k nápravě není institut

výlučně sankční povahy, protože jeho účelem je zejména napravit následky protiprávního jednání směrem k poškozeným, nepochybně se také může na majetkových poměrech pachatele projevit a mít tak vliv na hodnocení výše pokuty z hlediska její přiměřenosti k majetkovým poměrům pachatele.

Na okraj odvolací orgán poznamenal, že uvádí-li účastník řízení v podaném rozkladu, že při vrácení výše uvedené částky odběrateli by mu zbyl za rok 2010 pouze nízký zisk, není tato námitka důvodná. Kalkulaci ceny tepelné energie provádí dodavatel tepelné energie v souladu s cenovým rozhodnutím a je tedy na jeho rozhodnutí, jakou výši zisku v ceně tepelné energie kalkuluje (omezen je pouze přiměřeností kalkulovaného zisku). Účastník řízení předložil Úřadu v průběhu kontroly kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2010, přičemž jednak kalkuloval cenu včetně DPH v nesprávné výši v důsledku použití zvýšené sazby daně a jednak účtoval odběratelům cenu, která neodpovídala ceně kalkulované. Uložení opatření k nápravě bylo tedy přímým důsledkem pochybení účastníka řízení při kalkulaci a následně i účtování ceny tepelné energie a z toho plynoucího poškození jednoho z odběratelů, přičemž skutečnost, že se v důsledku uloženého opatření sníží dosahovaný zisk účastníka řízení jako dodavatele tepla, není důvodem neuložení opatření, neboť to byl právě účastník řízení, kdo nesprávně kalkuloval cenu tepelné energie a následně zvýhodnil jednoho odběratele na úkor poškození druhého. Odvolací orgán poukazuje na zásadu *Nemo turpitudinem suam allegare potest* - nikdo nemůže mít prospěch z vlastní nepoctivosti.

Z výše uvedených důvodů v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému projednání. Prvostupňový správní orgán má při rozhodování odstranit výše vytčené formální nedostatky výroku rozhodnutí a, shledá-li to jako vhodné, spojit správní řízení ve věci porušení cenových předpisů v letech 2009 a 2010 do společného řízení, popř. neshledá-li prvostupňový orgán tento postup vhodným, aplikuje absorpční zásadu při ukládání sankcí za výše uvedené správní delikty.

VI.3. Řízení o rozkladu proti rozhodnutí č. KR06712 o uložení pokuty

Proti rozhodnutí č. KR06712 o uložení pokuty pod č. j. 06613-5/2012-ERU ze dne 30. července 2012, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. srpna 2012, zaslal účastník řízení vyjádření k uložení pokuty č. KR06712, které Úřad obdržel dne 13. srpna 2012. Toto vyjádření Úřad podle jeho obsahu posoudil jako rozklad proti rozhodnutí. V něm účastník řízení uvedl, že se snažil domluvit se společností OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., a chtěl s ní uzavřít smlouvu, na základě níž by docházelo k platbám měsíčních paušálních částek a nikoliv o prodej za příslušné množství dodané tepelné energie. Toto řešil zároveň i s majitelem domu na adrese Baranova 27 panem Horou. Společnost OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., však k uzavření smlouvy nepřistoupila a podle vyjádření účastníka řízení to byl tak jediný dům, kde docházelo k prodeji tepla z jeho strany. Účastník

řízení rovněž požádal o přezkoumání výše pokuty, která je dle jeho názoru likvidační, a případně o splátkový kalendář.

Odvolací orgán se s rozhodnutím prvostupňového orgánu ztotožnil, avšak pouze co do zjištění skutkového stavu, neboť je zřejmé, že účastník řízení je výrobcem tepelné energie (o čemž svědčí skutečnost, že provozuje tepelný zdroj na základě koncese na výrobu tepelné energie), tj. není odběratelem, který by odebranou tepelnou energii dále přeúčtoval konečným odběratelům. V daném případě není dodávka tepelné energie uskutečňována jedním odběrným tepelným zařízením v témže objektu, popř. do objektu sloužícímu stejnému účelu. Na základě výše uvedených skutečností odvolací orgán konstatoval, že účastník řízení má být držitelem licence na výrobu tepelné energie.

Nedostatky však odvolací orgán spatřoval již ve výroku napadeného rozhodnutí, kdy nedostatečná specifikace skutku představuje podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem a jeho důsledkem je nezákonnost rozhodnutí. V daném případě Úřad ve výroku spáchaný skutek vůbec nekonkretizoval, pouze uvedl ustanovení zákona, které účastník řízení porušil. Není zde uvedeno, v jakém místě k porušení došlo a v jakém období zákon porušoval.

Nedostatky viděl odvolací orgán i v textu odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož je licence podle energetického zákona vydávána pro podnikání v energetických odvětvích, je nutné především posoudit, zda činnost účastníka řízení naplňovala znaky podnikání. Napadené rozhodnutí je tak v této otázce nepřezkoumatelné. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí vytkl i v části odůvodňující výši uložené sankce. Prvostupňový orgán uvedl jako přitěžující okolnost skutečnost, že účastník řízení v energetických odvětvích podniká bez licence, čímž porušil zásadu zákazu dvojího přičítání. Nepřezkoumatelná je také úvaha, že podnikání bez licence v energetických odvětvích je závažným proviněním, neboť v daném případě správní orgán vůbec nehodnotil z hlediska závažnosti konkrétní jednání účastníka řízení z pohledu způsobu realizace dodávek tepelné energie z příslušného zdroje. Rovněž nebyla zohledněna ani skutečnost vydání koncese na výrobu tepelné energie, která účastníka řízení k podnikání při výrobě tepelné energie v určitém rozsahu opravňuje. Odvolacímu orgánu není zřejmé, proč skutečnost, že protiprávním jednáním byli zasaženi jen dva odběratelé, byla vyhodnocena jako polehčující, jak mohli být odběratelé nepříznivě zasaženi tím, že účastník řízení nebyl držitelem licence na výrobu tepelné energie, resp. proč by uvedené jednání bylo závažnější při vyšším počtu odběratelů. Úřad rovněž neobjasnil, proč při určení, zda je výše pokuty likvidační, vycházel z vykazované výše výkonů a nikoliv z výsledků hospodaření, přičemž není zjistitelné, které výkony měl na mysli a co z nich dovozoval.

I v tomto rozhodnutí o rozkladu vytkl odvolací orgán prvostupňovému orgánu skutečnost, že nebyla při vedení tří správních řízení se stejným účastníkem řízení aplikována absorpční zásada.

Z výše uvedených důvodů v souladu s ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil prvostupňovému správnímu orgánu k novému

projednání. Ten má odstranit formální nedostatky rozhodnutí a zejména přezkoumatelným způsobem odůvodnění naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu a výši ukládané pokuty. Nezbytné je také uložit pokutu v souladu s absorpční zásadou.

VII. Nové projednání věci v prvním stupni

Dne 7. prosince 2012 vydal Úřad usnesení, kterým spojil správní řízení vedená s účastníkem řízení pod sp. zn. KO-05297/2012-ERU, sp. zn. KO-06608/2012-ERU a sp. zn. KO-06613/2012-ERU do společného řízení vedeného pod sp. zn. KO-18357/2012-ERU. Tuto skutečnost Úřad oznámil účastníkovi řízení oznámením o vedení společného řízení ze dne 7. prosince 2012, č. j. 18357-3/2012, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 10. prosince 2012.

Dne 7. prosince 2012 zaslal správní orgán účastníku řízení oznámení o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí č. j. 18357-4/2012-ERU, které účastník řízení obdržel dne 10. prosince 2012. V něm správní orgán informoval účastníka řízení, v souladu s ustanovením § 36 odst. 3 správního řádu, o možnosti vyjádřit se před vydáním rozhodnutí ke všem podkladům rozhodnutí. Účastník řízení této možnosti nevyužil a vyjádření k podkladům rozhodnutí nezaslal.

Dne 9. ledna 2013 zaslal správní orgán účastníkovi řízení usnesení, které mu bylo doručeno dne 14. ledna 2013. V něm účastníkovi řízení stanovil lhůtu 10 dnů k zaslání kopie výkazu zisku a ztrát za minulé a aktuální účetní období nebo jiný obdobný doklad, kterým by účastník řízení doložil své aktuální hospodářské výsledky či majetkové poměry. Dne 22. ledna 2013 Úřad obdržel kopii výkazu zisků a ztrát účastníka řízení k 31. prosinci 2011 a dne 8. února 2013 kopii výkazu zisků a ztrát k 31. prosinci 2012.

Správní orgán považoval skutečnosti vyplývající ze správních spisů sp. zn. KO-05297/2012-ERU, sp. zn. KO-06608/2012-ERU a sp. zn. KO-06613/2012-ERU za dostačující pro vydání rozhodnutí a další dokazování neprovedl.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a s ohledem na to, že se účastník řízení nevyjádřil k podkladům řízení ani nenavrhł provedení dalších důkazů či neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu a v souladu se zásadou materiální pravdy, která je zakotvena v ustanovení § 3 správního řádu, dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici pro vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 výše uvedeného zákona.

VIII. Popis skutkového stavu věci

VIII.1. Kalkulace ceny tepelné energie v rozporu s věcným usměrňováním cen

Účastník řízení v energetice v letech 2009 a 2010 podnikal na základě koncesní listiny vydané Městskou částí Praha 2 pod č. j. [REDAKCE] dne 16. července 2002 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“.

Účastník řízení byl v letech 2009 a 2010 dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“. V této cenové lokalitě provozuje zdroj tepelné energie (plynovou kotelnu), jehož původním vlastníkem byla fyzická osoba, pan [REDAKCE]. Současným majitelem objektu včetně zdroje tepelné energie je Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., se sídlem Seifertova 823/9, Praha - Žižkov. Ve zdroji tepelné energie umístěném pod střechou jsou osazeny tři kotle ETI 100 na zemní plyn s celkovým instalovaným tepelným výkonem 348 kW. Účastník řízení dodával tepelnou energii v letech 2009 a 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ do dvou odběrných míst. Tepelnou energii pro vytápění a přípravu teplé vody pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 a tepelnou energii pro vytápění pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3.

Účastník řízení uzavřel s panem [REDAKCE], zastoupeným společností D a K správa s.r.o., „Smlouvu o poskytování a zajišťování služeb“ dne 28. prosince 2006, týkající se poskytování služeb souvisejících s provozem zdroje tepelné energie. Předmětem této smlouvy je mimo jiné zajišťování dodávek tepla a teplé užitkové vody, kdy jako dodavatel je ve smlouvě označen účastník řízení. Ve smlouvě je dále dohodnuto, že objednatel, tedy společnost D a K správa s.r.o. zastupující pana [REDAKCE], je povinen poskytovat měsíčně zálohy zahrnující mzdu/obsahu, 35 % odvod, provozní režii a DPH. Dále je stanoveno, že skutečnou výši cen a celkových nákladů vyúčtuje účastník řízení objednateli k 1. dubnu následujícího roku za podmínky, že podklady pro zpracování (faktura za odběr plynu a elektro) budou zpracovateli dodány nejpozději k 1. březnu.

Dne 1. září 2007 uzavřel účastník řízení se společností OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., která je majitelem nebytového domu na adrese Křišťanova 3, Smlouvu o poskytování a zajišťování služeb, jejímž předmětem je zajišťování dodávek tepla. Ve smlouvě byla dohodnuta cena [REDAKCE] Kč (bez DPH) za GJ tepelné energie, která byla dále měněna formou dodatků ke smlouvě. Od 1. října 2008 byla cena na základě dodatku dohodnuta na [REDAKCE] Kč/GJ (bez DPH). V Příloze ke smlouvě je uvedeno rozúčtování měsíční spotřeby pro domy Baranova 27 a Křišťanova 3. Podle tohoto rozúčtování je měsíční celková spotřeba tepelné energie určena dle plynoměru na zdroji, přičemž tato celková spotřeba je rozdělena ze 40 % za teplou užitkovou vodu (dále jen „TUV“), která je dodávána pro bytový dům Baranova 27, a z 60 % za ústřední topení (dále jen „ÚT“), kdy je tepelná energie dodávána jak pro bytový dům Baranova 27, tak pro nebytový dům Křišťanova 3. ÚT se pak dělí na základní a spotřební složku, kdy základní složka tvoří 40 % ÚT a spotřební

složka 60 % ÚT. Základní složka je určována podle metrů čtverečních vytápěné plochy s poznámkou, že v případě domů Baranova 27 a Křišťanova 3 se jedná o poměr 1 : 1. Spotřební složka je stanovena dle hodnot plynoměru a měřidla tak, že se zjistí množství tepelné energie podle měřidla instalovaného pro nebytový dům Křišťanova 3 a zbývající množství tepelné energie je přiřazeno pro bytový dům Baranova 27.

Účastník řízení předložil Úřadu výslednou kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2009, která činila [REDACTED] Kč/GJ bez DPH, tj. [REDACTED] Kč/GJ včetně 19 % DPH, přičemž ale podle této výsledné kalkulace vyúčtování ceny tepelné energie neprováděl. Celkem dodal v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ za rok 2009 množství 1 060,476 GJ tepelné energie, z čehož 783,881 GJ pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 a 276,595 GJ pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3.

Účastník řízení předložil Úřadu také výslednou kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2010, která činila [REDACTED] Kč/GJ bez DPH, tj. [REDACTED] Kč/GJ včetně 20 % DPH, přičemž ale podle této výsledné kalkulace rovněž vyúčtování ceny tepelné energie neprováděl. Celkem dodal v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ za rok 2010 množství 1 202,584 GJ tepelné energie, z čehož 847,77 GJ pro bytový dům na adrese Baranova 674/27 a 327,814 GJ pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3.

Účastník řízení předložil ke kalkulaci tepelné energie za rok 2009 Úřadu jednotlivé faktury týkající se údržby a obsluhy zdroje tepelné energie:

- faktura č. 51/2009 ze dne 31. ledna 2009 – topenářské práce,
- faktura č. 52/2009 ze dne 31. ledna 2009 – kalibrace detektoru úniku plynu,
- faktura č. 97/2009 ze dne 10. února 2009 – oprava plynového kotle,
- faktura č. 134/2009 ze dne 26. února 2009 – pravidelný servis,
- faktura č. 166/2009 ze dne 19. března 2009 – oprava plynového kotle,
- faktura č. 255/2009 ze dne 14. května 2009 – topenářské práce,
- faktura č. 290/2009 ze dne 31. května 2009 – topenářské práce,
- faktura č. 292/2009 ze dne 31. května 2009 – oprava,
- faktura č. 295/2009 ze dne 3. června 2009 – topenářské práce,
- faktura č. 325/2009 ze dne 30. června 2009 – topenářské práce,
- faktura č. 337/2009 ze dne 30. června 2009 – odborná prohlídka,
- faktura č. 380/2009 ze dne 31. července 2009 – pravidelný servis,
- faktura č. 453/2009 ze dne 25. srpna 2009 – plynová revize,
- faktura č. 530/2009 ze dne 19. října 2009 – oprava,
- faktura č. 548/2009 ze dne 31. října 2009 – oprava,
- faktura č. 571/2009 ze dne 18. listopadu 2009 – pravidelný servis,
- faktura č. 618/2009 ze dne 7. prosince 2009 – pravidelný servis plynových kotlů,
- faktura č. 617/2009 ze dne 7. prosince 2009 – oprava plynového kotle.

Účastník řízení předložil také ke kalkulaci tepelné energie za rok 2010 Úřadu jednotlivé faktury týkající se údržby a obsluhy zdroje tepelné energie:

- faktura č. 62/2010 ze dne 18. února 2010 – pravidelný servis,
- faktura č. 73/2010 ze dne 18. února 2010 – topenářské práce,
- faktura č. 114/2010 ze dne 28. února 2010 – kalibrace detektoru úniku plynu,
- faktura č. 169/2010 ze dne 31. března 2010 – oprava,
- faktura č. 192/2010 ze dne 15. dubna 2010 – oprava,
- faktura č. 208/2010 ze dne 30. dubna 2010 – vyregulování topného systému,
- faktura č. 247/2010 ze dne 24. května 2010 – revize,
- faktura č. 306/2010 ze dne 30. června 2010 – kontrola a revize,
- faktura č. 335/2010 ze dne 30. června 2010 – odborná prohlídka,
- faktura č. 336/2010 ze dne 30. června 2010 – oprava,
- faktura č. 413/2010 ze dne 31. srpna 2010 – servis,
- faktura č. 418/2010 ze dne 31. srpna 2010 – pravidelný servis,
- faktura č. 461/2010 ze dne 22. září 2010 – prohlídka, údržba, oprava,
- faktura č. 509/2010 ze dne 18. října 2010 – elektroinstalační práce,
- faktura č. 573/2010 ze dne 22. listopadu 2010 – servis,
- faktura č. 581/2010 ze dne 29. listopadu 2010 – oprava plynového kotle,
- faktura č. 621/2010 ze dne 15. prosince 2010 – topenářské práce,
- faktura č. 627/2010 ze dne 17. prosince 2010 – vyregulování topného systému,
- faktura č. 633/2010 ze dne 20. prosince 2010 – oprava oběhového čerpadla,
- faktura č. 644/2010 ze dne 31. prosince 2010 – oprava.

Všechny faktury jsou vystaveny účastníkem řízení a jako odběratel (plátce) je uvedena společnost D a K správa s.r.o., tedy zástupce (správce) pana [REDAKCE], z čehož je patrné, že společnost D a K správa s.r.o. hradí veškeré náklady na opravy a údržbu zdroje tepelné energie.

Dále byly účastníkem řízení předloženy faktury č. 1490008309 ze dne 17. února 2009, č. 1490022509 ze dne 18. května 2009, č. 1490048609 ze dne 12. srpna 2009, č. 1490061109 ze dne 11. listopadu 2009, č. 1490004410 ze dne 16. února 2010, č. 1490015210 ze dne 19. května 2010, č. 1490040610 ze dne 17. srpna 2010 a č. 1490051110 ze dne 23. listopadu 2010 vystavené dodavatelem, [REDAKCE] – Kominictví, na kominické práce na revizi kouřových cest v objektu. Odběratelem byla společnost D a K správa s.r.o., která tyto náklady uhradila.

Z faktur č. 1209007177 ze dne 19. února 2009, č. 1210100999 ze dne 28. ledna 2010, č. 1210103282 ze dne 29. ledna 2010 a č. 1211104288 ze dne 25. ledna 2011 vystavených společností Pražská plynárenská, a.s. vyplývá, že rovněž úhradu nákladů za plyn prováděla společnost D a K správa s.r.o., stejně jako úhradu nákladů za elektřinu, jak vyplývá z faktury č. 68061373 ze dne 19. ledna 2010 vystavené společností Pražská energetika, a.s. na majitele pana Ing. Jiřího Horu a zaslané společností D a K správa s.r.o.

Společnost D a K správa s.r.o. tak hradila veškeré náklady spojené s provozem zdroje tepelné energie.

Podle vyúčtování nákladů za rok 2009 tvořily náklady na bytový dům Baranova 27 celkem [REDACTED] Kč vč. DPH, což odpovídá výši přeúčtovaných nákladů na tepelnou energii na vytápění ve výši [REDACTED] Kč vč. DPH a nákladů na tepelnou energii pro ohřev teplé vody ve výši [REDACTED] Kč vč. DPH. Při dodaném množství 783,881 GJ tepelné energie tomu odpovídá cena ve výši [REDACTED] Kč/GJ vč. DPH dodané tepelné energie.

Podle obdobného vyúčtování za rok 2010 tvořily náklady na bytový dům Baranova 27 celkem [REDACTED] Kč vč. DPH, což odpovídá výši přeúčtovaných nákladů na tepelnou energii na vytápění ve výši [REDACTED] Kč vč. DPH a nákladů na tepelnou energii pro ohřev teplé vody ve výši [REDACTED] Kč vč. DPH. Při dodaném množství 874,770 GJ tomu odpovídá cena ve výši [REDACTED] Kč/GJ vč. DPH dodané tepelné energie.

Účastník řízení v námitkách uplatněných proti kontrolním zjištěním uvedl, že k provozování tepelného zdroje na adrese Baranova 27 licenci nepotřebuje, protože pro bytový dům Baranova 27 tepelnou energii neprodával, když pouze pro správce, společnost D a K správa s.r.o., zpracoval celkové náklady na základě jednotlivých faktur (opravy, zemní plyn, elektrická energie, ostatní náklady), které mu předal. V rozkladu ze dne 13. srpna 2012 dále tvrdil, že tyto faktury neměl nikdy zahrnutý v účetnictví, pouze tyto náklady zpracoval. Jednotlivé platby pak nikdy nešly přes účet účastníka řízení, ale pouze přes účet správce, společnost D a K správa s.r.o. Z výše uvedeného vyplývá, že poté, co byly jednotlivé faktury předány správcem účastníkovi řízení, účastník řízení veškeré náklady zpracoval a provedl kalkulaci pro jednotlivá odběrná místa. Účastník řízení sice prováděl kalkulaci ceny tepelné energie za rok 2009 a 2010 pro oba odběratele, nicméně kalkulaci pro bytový dům Baranova 27 pouze předal správci, který jednotlivé náklady rozúčtoval pro příslušný rok bez navýšení na jednotlivé nájemníky, a které byly hrazeny z prostředků vybraných na zálohách od těchto nájemníků, jak vyplývá z vyjádření správce, společnosti D a K správa s.r.o., ze dne 26. července 2012 přiloženého k rozkladu.

Účastník řízení vyfaktoval za rok 2009 odběrateli, společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., náklady za dodávku tepelné energie pro dům Křišťanova 3 v celkové výši [REDACTED] Kč vč. 19 % DPH, tj. [REDACTED] Kč bez DPH. Celkové množství dodané tepelné energie pro tento dům bylo 276,595 GJ, což znamená, že účastník řízení faktoval cenu tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč/GJ vč. 19 % DPH ([REDACTED] Kč/GJ bez DPH).

Za rok 2010 vyfaktoval stejnému odběrateli náklady za dodávku tepelné energie v celkové výši [REDACTED] Kč vč. 20 % DPH ([REDACTED] Kč bez DPH). Celkové množství dodané tepelné energie tomuto odběrateli bylo 327,814 GJ. Z předložených faktur vyplynulo, že účastník řízení faktoval za období leden 2010 cenu tepelné energie ve výši [REDACTED] Kč/GJ vč. 20 % DPH ([REDACTED] Kč/GJ bez DPH) a za období únor až duben a září až prosinec 2010 ve výši [REDACTED] Kč/GJ vč. 20 % DPH ([REDACTED] Kč/GJ bez DPH).

Podle kalkulací výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 a 2010 předložených Úřadu účastník řízení kalkuloval a účtoval odběrateli OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o.,

poměrnou část (26,08 % za rok 2009 a 27,26 % za rok 2010) nákladů za palivo, opravy, odpisy, ostatní náklady, mzdy, odvody, provozní režii, a to vše včetně základní sazby DPH.

VIII.2. Podnikání v energetických odvětvích bez licence

Účastník řízení v energetice podniká na základě koncesní listiny vydané Městskou částí Praha 2 pod č. j. [REDAKCE] ze dne 16. července 2002 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“. Účastník řízení provozuje celkem 24 zdrojů tepelné energie, z toho 21 plynových kotelen a 3 výměňkové stanice.

Účastník řízení dodávku tepelné energie, mimo dodávky tepelné energie ze zdroje tepelné energie umístěného v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3, uskutečňuje vždy ze samostatného tepelného zdroje jedním odběrným tepelným zařízením pro jednoho odběratele do jednoho objektu či souboru objektů jednoho odběratele.

Zdroj tepelné energie umístěný v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3 (plynová kotelna) byl vybudován jako blokový zdroj tepelné energie, který původně zajišťoval dodávku tepelné energie pro čtyři objekty na adresách Baranova 27, 29, 33 a Křišťanova 3. Od roku 2001 zůstaly na uvedený zdroj tepelné energie napojeny dva objekty, a to bytový dům na adrese Baranova 27, který odebírá tepelnou energii pro vytápění a pro přípravu teplé vody, a nebytový dům na adrese Křišťanova 3, který odebírá tepelnou energii pro vytápění.

Původním vlastníkem objektu s bytovými jednotkami na adrese Baranova 674/27, Praha 3, jehož součástí je i zdroj tepelné energie, byla fyzická osoba, pan [REDAKCE]. Ten uzavřel se společností D a K správa s.r.o. Příkazní smlouvu č. 208 dne 31. prosince 2008 o správě a provozu této nemovitosti. Účastník řízení uzavřel s panem [REDAKCE], zastoupeným společností D a K správa s.r.o., Smlouvu o poskytování a zajišťování služeb souvisejících s provozem zdroje tepelné energie. Současným majitelem objektu je Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., se sídlem Seifertova 823/9, Praha 3 – Žižkov.

Ve zdroji tepelné energie, umístěném pod střechou objektu, jsou osazeny tři kotle ETI 100 na zemní plyn s celkovým instalovaným tepelným výkonem 348 kW. Ohřev teplé vody pro bytový dům na adrese Baranova 27 je zajišťován v suterénu objektu třemi zásobníky teplé vody, každý s kapacitou 1600 litrů. Dodávka tepelné energie pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 je zajišťována vnitřním rozvodem tepelné energie, který je v majetku společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o. Účastník řízení tedy dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie v objektu na adrese Baranova 674/27, Praha 3 do odběrného tepelného zařízení v tomtéž objektu ve vlastnictví společnosti Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o. a zároveň do odběrného tepelného zařízení přilehlého rohového objektu ve vlastnictví společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o.

IX. Právní hodnocení

IX.1. Podnikání bez licence

Správního deliktu ve smyslu ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí tím, že podniká v energetických odvětvích bez licence nebo bez oprávnění k podnikání uznaného Úřadem podle ust. § 7a energetického zákona nebo neoznámí Úřadu zánik oprávnění podle ust. § 7a odst. 3 téhož zákona.

V rámci vedeného správního řízení se správní orgán zabýval správním deliktem ve smyslu výše uvedeného ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona v návaznosti na porušení ust. § 3 odst. 3 energetického zákona.

Ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona stanovuje podmínky pro podnikání v energetických odvětvích. Z dikce uvedeného ustanovení vyplývá, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených výše uvedeným zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě Úřadem udělené licence. Licence se nevyžaduje pro obchod, výrobu, distribuci a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Dále není licence vyžadována na výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Licence se neuděluje ani na činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. V případě elektrických zařízení je rozúčtování možné pouze u zařízení do napětí 52 kV včetně.

Správní orgán se v rámci právního hodnocení správního deliktu nejprve zabýval otázkou, zda činnost vykonávaná účastníkem řízení naplňuje obecné znaky podnikání, případně znaky podnikání v energetických odvětvích.

Obecně bývá podnikání definováno jako soustavná samostatná činnost určité osoby za účelem dosažení zisku. Například zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podnikání definuje jako soustavnou činnost prováděnou samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku. Jedním z definičních znaků podnikání tak beze sporu je dosahování zisku a soustavnost činnosti podnikatele.

Správní orgán má na základě předložených podkladů za to, že účastník řízení dosahoval při své činnosti zisku. Účastník řízení dodával tepelnou energii do odběrného místa na adrese Baranova 674/27 na základě Smlouvy o poskytování a zajišťování služeb uzavřené

dne 28. prosince 2006 s panem [REDAKCE], zastoupeným společností D a K správa s.r.o., jejímž předmětem plnění je poskytování služeb souvisejících s provozem zdroje tepelné energie a zajišťování dodávek tepelné energie pro vytápění a tepelné energie pro přípravu teplé vody, a v níž je stanoveno, že objednatel bude účastníkovi řízení poskytovat stále zálohové měsíční platby. Tyto měsíční platby jsou dále rozvedeny v čl. VI. Platební podmínky zmíněné smlouvy tak, že se skládají ze mzdy/obsluhy ve výši [REDAKCE] Kč, 35 % odvodů ve výši [REDAKCE] Kč, provozní režie ve výši [REDAKCE] Kč a 19 % DPH ve výši [REDAKCE], celkem tedy [REDAKCE] Kč. V rámci správního řízení nicméně vyplynulo, že kalkulaci výsledné ceny tepelné energie prováděl účastník řízení jen jako podklad, na základě kterého správce, společnost D a K správa s.r.o., rozúčtoval náklady bez navýšení mezi jednotlivé nájemníky bytového domu.

Na základě Smlouvy o poskytování a zajišťování služeb uzavřené dne 1. září 2007 s odběratelem, společností OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., jejímž předmětem plnění je dodávka tepelné energie pro vytápění pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3, je stanovena cena za množství dodané tepelné energie, která může být a byla měněna dodatkem k této smlouvě. Z předložené kalkulace ceny tepelné energie pro nebytový dům Křišťanova 3 vyplývá, že účastník řízení kalkuloval a účtoval poměrné náklady na palivo, opravy, odpisy, ostatní náklady, mzdy, odvody a provozní režii. Navíc kalkulovaná cena tepelné energie byla včetně základní sazby DPH a nikoli snížená. Poukázat lze i na jeho vyjádření v rozkladu proti rozhodnutí č. KR062012 o uložení pokuty, kdy namítal dosažený zisk v roce 2010 ve výši [REDAKCE] Kč bez DPH za dodávku tepelné energie pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3, který by mu byl opatřením k nápravě snížen na [REDAKCE] Kč bez DPH. Správní orgán tak má za prokázané, že účastník řízení při dodávce tepelné energie zisku dosahoval. Nadto poznamenává, že oblast energetiky je specifická v tom ohledu, že v energetických odvětvích lze obecně podnikat i bez nutnosti dosažení zisku.

Co se týče samostatného výkonu podnikatelské činnosti, obecná teorie uznává, že samostatná činnost spočívá v tom, že určitá právnická nebo fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny nebo jakého zisku se má dosahovat. Vzhledem k tomu, že účastník řízení byl tím subjektem, který určoval náplň své činnosti, určoval také, s kým bude spolupracovat (resp. komu bude dodávat tepelnou energii) a zároveň měl možnost určovat zisk z této činnosti, zcela jistě prováděl samostatnou činnost ve smyslu výše uvedené definice podnikání. Správní orgán prokázal, že účastník řízení zajišťoval vlastním jménem a na vlastní odpovědnost výrobu tepelné energie z provozovaného zdroje tepelné energie z objektu Baranova 674/27 pro bytový dům na téže adrese a pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3. Tuto skutečnost správní orgán dovozuje mimo jiné z toho, že účastník řízení dodával do od něj odlišného objektu, kterému prováděl fakturaci takto dodané energie.

Vzhledem k tomu, že účastník řízení dodával tepelnou energii do uvedených objektů nepřetržitě ode dne uzavření smluv, tj. 28. prosince 2006, resp. 1. září 2007, má správní orgán za prokázané, že činnost účastníka řízení taktéž naplňuje znaky soustavné činnosti.

Zákonodárce navíc v ust. § 3 odst. 1 energetického zákona specifikoval, že předmětem podnikání v energetických odvětvích je výroba elektřiny, přenos elektřiny, distribuce elektřiny a obchod s elektřinou, činnosti operátora trhu, výroba plynu, přeprava plynu, distribuce plynu, uskladňování plynu a obchod s plynem a výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie. Správní orgán proto konstatuje, že činnost účastníka řízení spočívající ve výrobě tepelné energie lze bezpochyby považovat za podnikání v energetických odvětvích ve smyslu uvedeného ustanovení. Ve prospěch této skutečnosti svědčí i fakt, že si účastník řízení pro tuto činnost opatřil koncesi, na základě které v oboru teplotnictví podniká.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda Úřad, jakožto správní orgán pro výkon regulace v energetice rozhodující o udělení licence dle ust. § 17 energetického zákona, udělil účastníku řízení licenci pro výrobu tepla. Správní orgán ověřil, že neexistuje žádný záznam o tom, že by účastníku řízení byla tato licence udělena nebo odebrána. Správní orgán neviduje ani žádnou žádost účastníka řízení o udělení licence.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou, zda jsou naplněny zákonné podmínky, při jejichž splnění by účastník řízení nemusel mít licenci na výrobu tepelné energie udělenou. Energetický zákon stanovuje tři výjimky z pravidla, že fyzické či právnické osoby mohou podnikat v energetických odvětvích na území České republiky za podmínek stanovených energetickým zákonem na základě udělené licence.

První výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělené licence, je dle ust. § 3 odst. 3 věta druhá obchod, výroba, distribuce a uskladňování svítiplynu, koksárenského plynu čistého, degazačního a generátorového plynu, bioplynu, propanu, butanu a jejich směsí, pokud se nejedná o distribuci potrubními systémy, k nimž je připojeno více než 50 odběrných míst. Tato výjimka se však na činnost účastníka řízení nevztahuje, neboť účastník řízení vyráběl a dodával tepelnou energii.

Druhá výjimka, kdy není licence pro podnikání v energetických odvětvích vyžadována, je stanovena pro výrobu tepelné energie určené pro dodávku konečným spotřebitelům jedním odběrným tepelným zařízením ze zdroje tepelné energie umístěného v témže objektu nebo mimo objekt v případě, že slouží ke stejnému účelu. Správní orgán konstatuje, že činnost účastníka řízení spočívá ve výrobě tepelné energie, která je určena pro dodávku dvěma odběratelům – pro bytový dům Baranova 674/27 a nebytový dům Křišťanova 3. Z dikce druhé zákonné výjimky vyplývá, že dodávka konečným spotřebitelům má probíhat jedním odběrným tepelným zařízením. V posuzovaném případě se však nejedná o dodávku pouze jedním odběrným tepelným zařízením, naopak se jedná o dodávku více rozvodnými zařízením, která jsou podle ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 8 energetického zákona považována za odběrná tepelná zařízení. Podle uvedeného ustanovení zákona se totiž považuje za odběrné tepelné zařízení takové zařízení, jež je připojeno na zdroj či rozvod tepelné energie určené pro

vnitřní rozvod a spotřebu tepelné energie v objektu nebo jeho části, případně v souboru objektů odběratele. Účastník řízení dodává tepelnou energii ze zdroje tepelné energie v objektu na adrese Baranova 674/27 do odběrného tepelného zařízení v tomtéž objektu ve vlastnictví společnosti Pražská správa nemovitostí, spol. s r.o., a dodávka tepelné energie pro nebytový dům na adrese Křišťanova 3 je zajišťována vnitřním rozvodem tepelné energie, který je v majetku společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o. Není tak dodržena podmínka jediného odběrného tepelného zařízení. Správní orgán proto konstatoval, že ani tuto výjimku, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělení licence, není možno na projednávaný případ aplikovat.

Třetí výjimkou, kdy je subjekt oprávněn podnikat v energetických odvětvích i bez udělení licence, je dle ust. § 3 odst. 3 věta třetí činnost, kdy zákazník či odběratel poskytuje odebranou elektřinu, plyn nebo tepelnou energii jiné fyzické či právnické osobě prostřednictvím vlastního nebo jím provozovaného odběrného elektrického, plynového nebo tepelného zařízení, přičemž náklady na nákup elektřiny, plynu nebo tepelné energie na tyto osoby pouze rozúčtuje dohodnutým nebo určeným způsobem a nejedná se o podnikání. Správní orgán prokázal, že ani tuto výjimku není možno na uvedený případ aplikovat. Předně správní orgán uvádí, že účastník řízení zde nevystupuje v postavení zákazníka ani odběratele, ale v postavení dodavatele tepelné energie. Rovněž náklady na nákup tepelné energie pouze nerozúčtuje, neboť tepelnou energii nenakupuje, což souvisí s předchozí větou, ale cenu tepelné energie kalkuluje a účtuje. V neposlední řadě bylo prokázáno, že činnost účastníka řízení nesla znaky podnikání ve smyslu energetického zákona a obecné teorie. Nelze tak použít ani tuto výjimku.

Správní orgán nadto považuje za nezbytné vypořádat se s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly a též po zahájení správního řízení.

V rámci námitek ke kontrolnímu zjištění účastník řízení uvedl, že na základě telefonického rozhovoru se zaměstnancem Úřadu se licence požaduje u subjektu, který prodává teplo, přičemž účastník řízení teplo neprodává a na provozování zdroje Baranova 27 licenci nepotřebuje. K tomu Úřad konstatuje, že výše bylo prokázáno, že účastník řízení naplnil zákonné podmínky, kdy může podnikat v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ pouze na základě licence udělené Úřadem.

V rozkladu účastník řízení namítal, že se snažil se společností OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., uzavřít smlouvu, kde by šlo o měsíční částky jako v případě pana ██████████ zastoupeného společností D a K správa s.r.o. a nikoli o prodej za množství dodané tepelné energie. Odběratel OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., však na tuto smlouvu nepřistoupil a podle účastníka řízení to byl jediný odběratel, kterému tepelnou energii dodával. Úřad dospěl ke stejnému závěru, tedy že kalkulaci a vyúčtování prováděl účastník řízení pouze vůči odběrateli OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., a pro bytový dům Baranova 27 pouze prováděl kalkulaci nákladů na výrobu tepelné energie, ale vyúčtování neprováděl. Nicméně ani změna smlouvy s odběratelem OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., by nezměnila skutečnost, že účastník řízení dodával tepelnou

energii jak pro bytový dům Baranova 27, tak pro nebytový dům Křišťanova 3, přičemž naplnil znaky podnikání, a k této činnosti je licence požadována. Pro posouzení skutečnosti, zda má být účastník řízení držitelem licence není podstatné, jestli jeho odběratel hradí měsíčně sjednané částky, či částku za množství dodané tepelné energie, nicméně Úřad prokázal, že účastník řízení soustavně dodával dvěma odběratelům a z této činnosti mu náležel určitý zisk, tudíž šlo o podnikání a licenci má mít. Výše uvedené skutečnosti mají pouze vliv pro posouzení, zda účastník řízení požaduje cenu v souladu s cenovými předpisy.

Správní orgán na základě výše uvedeného zjistil a prokázal, že účastník řízení podniká v energetických odvětvích, avšak není držitelem licence na výrobu tepelné energie a ani nesplňuje podmínky pro případy, kdy se licence neuděluje. Účastník řízení tak svou činnost provozoval v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona.

Správní orgán tak má za prokázané, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona. V této souvislosti se nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu. Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. Podstatou správních deliktů je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti, stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Na těchto závěrech nemůže ničeho změnit skutečnost, že zákony upravující správní delikty *stricto sensu* materiální stránku deliktu neupravují (na rozdíl od právní úpravy trestných činů a přestupků - srov. ust. § 3 odst. 1 trestního zákona a ust. § 2 odst. 1 zákona o přestupcích). Materiální stránka protiprávního jednání se tak i v případě správních deliktů musí projevit nejen při stanovení výše sankce, ale již při posuzování trestnosti právně závadného jednání. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo.

V daném případě, kdy účastník řízení podnikal v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ bez platné licence, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť byl narušen zájem společnosti na regulaci cen tepelné energie a ochraně odběratelů, v našem případě odběratele OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., protože účastník řízení neměl práva a zejména povinnosti držitele licence spojená s udělením licence na výrobu tepelné energie, ačkoli takové povinnosti měl mít.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, tak nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona.

IX.2.1 Kalkulace ceny tepelné energie

Správního deliktu ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako prodávající dopustí tím, že sjedná nebo požaduje cenu, jejíž výše nebo kalkulace není v souladu s podmínkami věcného usměrňování cen podle ust. § 6 odst. 1 téhož zákona.

Správní orgán v rámci řízení prokázal, že účastník řízení je právnickou osobou a zároveň je dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, přičemž povaha jeho činnosti spočívala právě v dodávce, a v případě jednoho z odběratelů i v prodeji, tepelné energie. Z uvedeného tedy vyplývá, že vůči jednomu odběrateli vystupuje účastník řízení jako prodávající.

Z ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách přitom vyplývá, že věcné usměrňování cen spočívá ve stanovení podmínek cenovými orgány pro sjednání cen. Těmito podmínkami se rozumí vymezení maximálního rozsahu možného zvýšení ceny zboží ve vymezeném období, nebo maximálního podílu, v němž je možné promítnout do ceny zvýšení cen určených vstupů ve vymezeném období, nebo závazného postupu při tvorbě ceny nebo při kalkulaci ceny, včetně zahrnování přiměřeného zisku do ceny.

K provedení ust. § 6 zákona o cenách v energetických odvětvích přitom vydává Úřad cenová rozhodnutí. V daném případě, kdy správní orgán posuzoval dodržování cenových předpisů u účastníka řízení za rok 2009, bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 7/2008 k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 12/2008, a za rok 2010 bylo účinné cenové rozhodnutí Úřadu č. 7/2008 k cenám tepelné energie, ve znění změn provedených cenovým rozhodnutím Úřadu č. 12/2008 a cenovým rozhodnutím Úřadu č. 3/2009.

Účastník řízení měl povinnost při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie a jejím následném vyúčtování postupovat podle ust. § 6 odst. 1 zákona o cenách, potažmo podle cenových rozhodnutí Úřadu účinných pro příslušný rok, která toto ustanovení provádějí.

Z dotčených cenových rozhodnutí vyplývá, že ceny tepelné energie, kterou se rozumí energie tepla nebo chladu, se regulují způsobem věcného usměrňování cen. Do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený

zisk a daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Veškeré dodavatelem uplatňované ekonomicky oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, se zahrnují do ceny tepelné energie. Ekonomicky oprávněnými náklady v ceně tepelné energie jsou ekonomicky oprávněné náklady nezbytně související s výrobou anebo rozvodem tepelné energie v kalendářním roce, které vycházejí z účetnictví dodavatele tvořeného v souladu s Českými účetními standardy podle zvláštního právního předpisu.

V rámci správního řízení bylo prokázáno, že veškeré náklady, které vznikly v souvislosti s provozováním zdroje tepelné energie, uhradila společnost D a K správa s.r.o. zastupující pana [REDAKCE]. Účastník řízení nemohl v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie uplatňovat náklady, které již byly plně hrazeny a jemu samotnému nevznikly. Účastník řízení rovněž v kalkulaci ceny tepelné energie nemohl uplatňovat odpisy zařízení, neboť nebyl jeho vlastníkem. Dle předložených podkladů účastníkovi řízení vznikly pouze náklady související s opravami a údržbou zdroje tepelné energie a jako takové byly následně fakturovány společnosti D a K správa s.r.o. Účastník řízení měl povinnost postupovat způsobem, kdy by uhradil veškeré náklady vzniklé v souvislosti s provozováním zdroje umístěného v bytovém domě Baranova 27 a tyto náklady by jako ekonomicky oprávněné uplatňoval v kalkulaci výsledné ceny tepelné energie a vyúčtoval by je v ceně tepelné energie pro oba odběratele. Další alternativou by bylo, kdyby účastník řízení nebyl dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, tím by byla naopak společnost D a K správa s.r.o., resp. pan [REDAKCE], a účastník řízení by pouze prováděl opravy, údržbu, zpracování nákladů (účetnictví) a případně další související činnosti. Nicméně bylo prokázáno, že to byl účastník řízení, kdo dodával tepelnou energii v předmětné cenové lokalitě a kalkuloval výslednou cenu tepelné energie v rozporu s cenovým rozhodnutím.

Cenové rozhodnutí stanovuje závazný postup při kalkulaci ceny tepelné energie. Dodavatel tepelné energie si pro svá provozovaná tepelná zařízení určuje cenové lokality, které se v průběhu kalendářního roku mohou měnit jen v případě vzniku, změny nebo zániku vlastnických či jiných uživatelských práv k tepelným zařízením nebo při rekonstrukci tepelných zařízení. V případě účastníka řízení cenová lokalita „Baranova 674/27, Praha 3“ zahrnuje samostatný zdroj tepelné energie, kterým je tepelná energie dodávána dvěma odběratelům – pro bytový dům Baranova 27 a nebytový dům Křišťanova 3.

V bodě (3.5) cenového rozhodnutí se uvádí, že v rámci jedné cenové lokality jsou ceny tepelné energie nebo jejich složky tvořeny, sjednány a uplatňovány stejným a prokazatelným způsobem pro všechna odběrná místa při jejich rozdělení podle bodu (2.3). Účastník řízení tak musí vůči všem svým odběratelům postupovat stejným způsobem, tzn. pomocí měřicích zařízení zjišťovat množství dodané tepelné energie pro TUV a ÚT i pro jednotlivé odběratele a, v případě uplatnění jednosložkové ceny, kalkulovat jednotnou cenu tepelné energie pro všechny odběratele na stejné úrovni předání. Výjimku tvoří tzv. individuální cena podle bodu (3.6) cenového rozhodnutí, kdy se cena může lišit, odlišují-li se dodávky tepelné energie na odběrném místě charakterem nebo specifickými připojovacími podmínkami. I tady platí, že takto uplatňované individuální ceny nesmí být důvodem cenového znevýhodnění u ostatních odběrných míst v cenové lokalitě. Nicméně účastník řízení prokazatelně nedoložil

ani správní orgán v rámci kontroly či správního řízení nezjistil žádné specifické odlišnosti v dodávkách tepelné energie ani ve způsobu připojení odběrných míst v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“.

Bod (2.3) cenového rozhodnutí stanovuje, že v cenové lokalitě se příslušná cena tepelné energie kalkuluje pro odběrná místa na stejné úrovni předání, kde je tepelná energie předávána odběrateli anebo určena pro vlastní spotřebu, přičemž každá kalkulace může obsahovat pouze příslušné ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a odpovídající množství tepelné energie. Kalkulací se rozumí takový propočet ceny, jímž byla cena skutečně vytvořena a jehož členění umožňuje porovnání s podmínkami věcného usměrňování cen. Cenu tepelné energie je možné takto dále samostatně kalkulovat pro

- a) centrálně připravovanou teplou vodu,
- b) zařízení pro výrobu chladu,
- c) důvodně sloučené skupiny odběrných míst,
- d) odběrná místa jednoho distributora tepelné energie,
- e) odběrné místo nebo odběrná místa s individuální cenou tepelné energie v souladu s bodem (3.6).

V daném případě účastník řízení Úřadu nepředložil kalkulaci výsledné ceny tepelné energie, na základě níž byla cena skutečně vytvořena.

Dále je v cenovém rozhodnutí stanoveno, že výsledná cena tepelné energie vychází z výsledné kalkulace, která obsahuje skutečné ekonomicky oprávněné náklady a odpovídá výnosům za tepelnou energii a skutečnému množství tepelné energie za ukončený kalendářní rok. Účastník řízení měl povinnost zjišťovat množství dodané tepelné energie pro TUV pomocí měřicího zařízení umístěného u zdroje a dodané tepelné energie pro ÚT pro jednotlivá odběrná místa prostřednictvím měřicích zařízení v místě předání tepelné energie a kalkulovat jednotnou cenu tepelné energie, kterou by pak podle naměřeného množství dodané tepelné energie rozdělil mezi jednotlivé odběratele.

Účastník řízení tuto povinnost nesplnil, neboť sice kalkuloval výslednou cenu tepelné energie, ovšem podle této kalkulace vyúčtování neprováděl.

IX.2.2 Uplatnění základní sazby DPH v ceně tepelné energie

Podle bodu (1.1) cenového rozhodnutí se ceny tepelné energie, kterou se rozumí energie tepla nebo chladu, regulují způsobem věcného usměrňování cen. Do ceny tepelné energie lze v kalendářním roce promítnout pouze ekonomicky oprávněné náklady, přiměřený zisk a daň z přidané hodnoty podle zvláštního právního předpisu. Veškeré dodavatelem uplatňované ekonomicky oprávněné náklady, které souvisejí s výrobou anebo rozvodem tepelné energie, se zahrnují do ceny tepelné energie.

V případě uplatnění DPH se nepochybně jedná o položku, kterou je dodavatel tepelné energie oprávněn kalkulovat v ceně tepelné energie, nicméně při jejím uplatňování je třeba postupovat v souladu s obecně závaznými právními předpisy.

Účastník řízení k základní ceně tepelné energie za rok 2009 pro nebytový dům Křišťanova 3 účtoval 19 % DPH a k základní ceně tepelné energie za rok 2010 pro stejného odběratele 20 % DPH. Tímto jednáním nepostupoval v souladu se zákonem o DPH. Ten ve svém ust. § 47 odst. 1 stanovil pro rok 2009 u zdanitelného plnění nebo přijaté úplaty základní sazbu daně ve výši 19 % a sníženou sazbu daně ve výši 9 %. Pro rok 2010 základní sazbu daně ve výši 20 % a sníženou sazbu daně ve výši 10 %. V ust. § 47 odst. 3 zákona o DPH je stanoveno, že u zboží se uplatňuje základní sazba daně, pokud zákon nestanoví jinak, přičemž u zboží uvedeného v příloze č. 1, tepla a chladu se uplatňuje snížená sazba daně. Účastník řízení byl tedy povinen při kalkulaci a vyúčtování tepelné energie uplatnit sníženou sazbu daně.

Snížená sazba DPH působí jako určitý ekonomický nástroj, kterým stát dává najevo, co pokládá za důležité a co nikoliv. DPH má v tomto ohledu stimulační funkci. Vyšším či nižším zdaněním v určitých oblastech může stát ovlivňovat subjekty k investování do těchto oblastí. V souvislosti se sníženou sazbou DPH také můžeme hovořit o sociální funkci. Tzv. „běžná“ spotřeba roste pomaleji než příjem. U osob s nižším příjmem tak tvoří daň procentuálně větší část příjmů než u osob s vyšším příjmem. Sazba uvalená na předměty „běžné“ denní spotřeby dopadá logicky ve větší míře především na subjekty s nižšími příjmy. V případě rozlišení sazby na sníženou a základní je možnost stanovit sníženou sazbu relativně nižší a podpořit tak skupiny osob s nižšími příjmy. DPH jakožto daň ze spotřeby má přirozeně také funkci regulační. Pomocí DPH je možno regulovat spotřebu podle zájmů státu. Stát tak má možnost ovlivnit výši spotřeby konkrétního zboží či služby zařazením do seznamu zboží či služeb se sníženou sazbou DPH nebo také pomocí korekčních prvků. Z těchto důvodů je DPH, potažmo snížená sazba DPH, důležitým ekonomickým nástrojem státu a je nutno respektovat její zákonnou úpravu.

Věcné usměrňování cen spočívající ve stanovení závazných podmínek cenovými orgány pro všechny dodavatele tepelné energie při kalkulaci ceny (ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách), je jednou ze základních povinností, které musí dodavatel tepelné energie zabývající se prodejem tepelné energie bezpodmínečně dodržovat a také zajistit dostatečnou a odbornou kontrolu před ročním vyúčtováním odběratelům. Věcné usměrňování cen je dle Úřadu natolik důležitým nástrojem, že je v zájmu státu a společnosti důležité přesné nastavení pravidel a podmínek věcného usměrňování cen nastaveného podle přísných kritérií, ke kterým jsou pak dodavatelé při výkonu své podnikatelské činnosti povinni přistupovat s maximální obezřetností a opatrností při jejich dodržování. V případě, že nejsou tyto podmínky a tento postup ze strany dodavatele tepelné energie dodrženy, může mít následné protiprávní jednání výrazný nepříznivý společenský dopad na odběratele.

Úřad upozorňuje na skutečnost, že základním smyslem cenové regulace tepelné energie je především ochrana odběratelů tepelné energie, když odvětví teplárenství je

považováno za tzv. odvětví s přirozeným monopolem, neboť v naprosté většině lokalit zásobovaných systémy centrálního zásobování tepelnou energií má dodavatel tepelné energie monopolní postavení bez možnosti změny způsobu vytápění, aniž by taková změna nevyžadovala významné investice na straně odběratelů tepelné energie.

Účastník řízení kalkuloval výslednou cenu tepelné energie za rok 2009 a 2010 v rozporu se závazným postupem stanoveným cenovými předpisy, konkrétně pro odběratele pana ██████████ zastoupeného společností D a K správa s.r.o. provedl zpracování nákladů, které sloužilo pouze jako základ k rozúčtování mezi nájemníky bytového domu na adrese Baranova 27, a pro odběratele, společnost OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., kalkuloval cenu za rok 2009 ve výši 747,12 Kč/GJ včetně 19 % DPH namísto 9 % DPH, za měsíc leden 2010 ve výši 627,83 Kč/GJ včetně 20 % DPH namísto 10 % DPH a za období únor až duben a září až prosinec 2010 ve výši 753,40 Kč/GJ včetně 20 % DPH namísto 10 % DPH, přičemž takto kalkulovaná cena obsahovala poměrné náklady, které vznikly subjektu rozdílnému od účastníka řízení a byly již plně uhrazeny.

Správní orgán i zde považuje za nezbytné vypořádat se s námitkami účastníka řízení, které vznesl v rámci kontroly a též po zahájení správního řízení.

Účastník řízení uvedl, že tepelnou energii pro bytový dům Baranova 27 neprodával, pouze zpracoval celkové náklady pro správce, který na základě toho náklady bez navýšení rozúčtoval na jednotlivé nájemníky bytového domu. K různé sazbě DPH účastník řízení uvedl, že DPH na fakturách nebylo jednotné (např. opravy 9 %, revize 19 %) a vzhledem k tomu, že správce účtoval konečným nájemníkům veškeré faktury, požadoval do nákladů zahrnout celkovou výši těchto nákladů vč. DPH, proto nemohla být cena kalkulována se sníženou sazbou. K tomu Úřad dodává, že celý tento postup kalkulace ceny tepelné energie je v rozporu s cenovými předpisy. Jak už správní orgán konstatoval výše, účastník řízení měl buďto hradit veškeré náklady vzniklé s provozem zdroje tepelné energie a tyto náklady pak uplatňovat v kalkulaci ceny tepelné energie a vyúčtovat pro oba odběratele v souladu s cenovým rozhodnutím, nebo dodavatelem tepelné energie v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“, měla být společnost D a K správa s.r.o., resp. pan ██████████, a účastník řízení by pouze prováděl opravy, údržbu, zpracování nákladů (účetnictví) a případně další související činnosti. Co se týče různé výše DPH, do ceny tepelné energie vstupují veškeré náklady bez DPH. Pokud by účastník řízení postupoval při kalkulaci ceny tepelné energie podle cenových předpisů a hradil by veškeré náklady související s provozem zdroje tepelné energie, měl by jako plátce daně nárok na odpočet daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije k uskutečňování jiného zdanitelného plnění (zde prodej tepelné energie). Podle zákona o DPH je dodavatel tepelné energie povinen kalkulovat svým odběratelům sníženou sazbu daně.

Správní orgán má za prokázané, že byly naplněny formální znaky správního deliktu podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. V této souvislosti se nicméně musel i zde zabývat otázkou naplnění materiální stránky uvedeného deliktu.

V daném případě, kdy účastník řízení kalkuloval cenu tepelné energie za rok 2009 a 2010 v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ v rozporu s cenovými předpisy, došlo k naplnění materiální stránky trestnosti uvedeného správního deliktu, neboť byl narušen zájem společnosti na kalkulaci ceny v souladu s cenovými předpisy a s tím související ochraně odběratelů, protože pokud by stanovení ceny záleželo pouze na libovůli dodavatele tepelné energie, mohlo by docházet k poškozování odběratelů. Taková cena, resp. její složky, jsou pak v konečném důsledku nekontrolovatelné nebo přinejmenším netransparentní. V posuzovaném případě opravdu došlo k výraznému poškození odběratele OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o. Úřad zdůrazňuje, že cena tepelné energie je cenou regulovanou a každý dodavatel tepelné energie musí postupovat podle cenových předpisů včetně cenových rozhodnutí tak, aby nedošlo k poškození jeho odběratelů.

Úřad se dále zabýval otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 17 odst. 1 zákona o cenách, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Správní orgán má za to, že účastník řízení nevynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Pokud by si účastník řízení počínal bděle (např. důkladnou účetní kontrolou výsledné kalkulace ceny tepelné energie za rok 2009 a 2010), nemuselo by ke kalkulaci výsledné ceny tepelné energie v rozporu s cenovými předpisy nezbytně dojít. Z podkladů, které měl Úřad k dispozici, tak nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týče jeho právní odpovědnosti za spáchaný delikt podle ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách.

Úřad nepochybně prokázal, že se účastník řízení svým jednáním dopustil správního deliktu podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona a dvou správních deliktů ve smyslu ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách. Z tohoto důvodu přistoupil k uložení pokuty.

X. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se pachatel dopustil tří správních deliktů. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně odsouzen či potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel několika skutky dopustil naplnění různé skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se několika skutky dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat: zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční.

Lze lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit

desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona.

Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle tohoto ustanovení se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud u sbíhajících se správních deliktů je stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

K použití zásady absorpční při správněprávním trestání za spáchání více správních deliktů projednaných ve společném řízení odkazuje ostatně také příslušná judikatura či odborná literatura.

Jako nejzávažnější z výše popsaných skutků správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy v rozporu s ust. § 3 odst. 3 energetického zákona podniká v energetických odvětvích bez licence na výrobu tepelné energie a ani nesplňuje podmínky pro případy, kdy se licence neuděluje, tedy správní delikt podle § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona. Tento správní delikt hodnotí správní orgán jako nejzávažnější proto, že deliktním jednáním účastníka řízení dochází k situaci, kdy naplnil zákonné podmínky pro udělení licence a měl povinnost o udělení licence požádat, nicméně se tak do dnešního dne nestalo. Účastník řízení tak nemá povinnosti, jež plynou ze zákona každému držiteli licence a které jsou stanoveny přísněji, než v případě podnikání na základě udělené koncese. Stejně tak má Úřad omezenější pravomoci, co se týče výkonu dozoru podle energetického zákona

a hrozí tak zneužití libovůle účastníka řízení, což může vést (a v daném případě vedlo) k poškozování odběratelů. Je tedy nesporné, že výše uvedené protiprávní jednání účastníka řízení, má pro energetický trh negativní následky, přičemž tyto následky (přínejmenším potenciální) byly vyhodnoceny jako závažnější než u dalších dvou posuzovaných deliktů.

Za správní delikt podle ust. § 91a odst. 1 písm. a) energetického zákona lze uložit podle ust. § 91a odst. 4 téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Energetický regulační úřad přihlížel při stanovení výše pokuty ke všem uvedeným skutečnostem zjištěným ve správním řízení v předmětné věci. Zejména přihlížel ve smyslu ust. § 91d odst. 2 energetického zákona k závažnosti správního deliktu, ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Charakteristickým znakem správních deliktů právnických osob a podnikajících fyzických osob je mimo jiné i to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na míru jejich zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek, odpovědnost za daný stav. Je věcí účastníka řízení, aby si při výkonu podnikatelské činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané energetickým zákonem a nepoškodil zákonem chráněné zájmy.

V ustanovení § 3 odst. 3 energetického zákona je uvedeno, že podnikat v energetických odvětvích na území České republiky mohou za podmínek stanovených tímto zákonem fyzické či právnické osoby pouze na základě licence udělené Úřadem. Platná licence je tedy základní podmínkou pro podnikání v energetických odvětvích. Toto je odůvodněno specifickou povahou podnikání v energetických odvětvích, které je obdobně jako jiná síťová odvětví v České republice regulováno, a pro které se vyžaduje speciální povolení k podnikání. Veřejným zájmem na regulaci podnikání v energetických odvětvích lze spatřovat zejména v tom, že se jedná o odvětví, které je klíčové pro fungování celé společnosti. Skutečnost, že účastník řízení podnikal bez příslušného oprávnění i s ohledem na výše uvedený smysl a účel licencování podnikání v energetických odvětvích, vnímá úřad jako závažné provinění a porušení příslušných ustanovení energetického zákona.

Úřad však zohlednil skutečnost, že účastník řízení podniká v energetickém odvětví na základě koncesní listiny vydané Městskou částí Praha 2 pod č. j. [REDAKCE] dne 16. července 2002 s předmětem podnikání „Výroba tepelné energie a rozvod tepelné energie, nepodléhající licenci realizovaná ze zdrojů tepelné energie s instalovaným výkonem jednoho zdroje nad 50 kW“ a považuje ji za polehčující, neboť účastník řízení tuto činnost vykonával alespoň na základě tohoto, ačkoliv pro cenovou lokalitu „Baranova 674/27, Praha 3“ nedostatečného, státního povolení.

Správní orgán také posuzoval otázku způsobu spáchání správního deliktu. Z průběhu správního řízení a námitek účastníka řízení lze konstatovat, že účastník řízení podnikal v energetickém odvětví bez licence s domněním, že licenci na výrobu tepelné energie ke své

činnosti nepotřebuje. Úmyslem účastníka řízení evidentně nebylo porušit zákon, k čemuž správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti.

Dále se správní orgán zabýval následky správního deliktu. Tím, že účastník řízení podnikal v cenové lokalitě „Baranova 674/27, Praha 3“ bez licence na výrobu tepelné energie, ačkoliv takovou licenci měl mít, značně omezil Úřadu výkon jeho regulační, kontrolní a dozorové funkce v této cenové lokalitě, neboť v souvislosti s tím neplnil povinnosti vyplývající z právních předpisů pro držitele licence. K této okolnosti přihlédl správní orgán jako k přitěžující.

Jako přitěžující okolnost bere správní orgán také délku trvání protiprávního stavu v délce pěti let a devíti měsíců, kdy účastník řízení není do dnešního dne vlastníkem licence na výrobu tepelné energie. Povinnost zažádat o licenci vznikla účastníkovi řízení dnem, kdy začal dodávat tepelnou energii oběma odběratelům ze zdroje tepelné energie umístěného v bytovém domě Baranova 27, což je den účinnosti v pořadí druhé uzavřené smlouvy o poskytování a zajišťování služeb, tedy ode dne 1. září 2007.

Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. Na straně účastníka řízení je tedy třeba uvést, že je mu vytýkáno spáchání tří správních deliktů v blízké časové souvislosti, což je považováno za přitěžující okolnost. Na druhou stranu je třeba uvést, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení ustanovení zákona o cenách či energetického zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil tyto právní předpisy poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133) vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Při ukládání pokuty za porušení cenových předpisů nejsou podle energetického zákona kritériem při určení výměru pokuty osobní a majetkové poměry pachatele, nicméně podle výše uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu by měl k těmto poměrům správní orgán přihlédnout, což také Úřad učinil.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy Úřad při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně

bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení je právnickou osobou zapsanou v obchodním rejstříku, vycházel Úřad při stanovení výše pokuty z výkazu zisků a ztrát ke dni 31. prosince 2012, který mu zaslal účastník řízení v průběhu správního řízení. Z tohoto výkazu vyplývá, že v účetním období roku 2011 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž tržby za výkony vykázal účastník řízení ve výši [REDAKCE] Kč. V účetním období roku 2012 vykázal účastník řízení hospodářský výsledek před zdaněním v záporné výši [REDAKCE] Kč, přičemž tržby za výkony byly ve výši [REDAKCE] Kč.

Konkrétní forma postihu a jeho výše musí působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké svědčí účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře rušitele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele (účastníka řízení), že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro účastníka řízení odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Likvidační pokuta ve vztahu k podnikajícím osobám je dle judikatury taková, která je způsobilá pachateli sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží. O zjevně nepřiměřenou výši sankce nejde v případě, kdy pokuta byla uložena těsně nad spodní hranici zákonného rozmezí. Rovněž je nutno přihlídnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená.

Úřad při ukládání pokuty zohlednil záporný hospodářský výsledek účastníka řízení a rovněž přihlédl k uloženému opatření k nápravě. V opačném případě by správní orgán uvažoval o sankci vyšší.

Po zvážení všech okolností případu a na základě zjištěného stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, byla výše sankce stanovena tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, tj. v dolním pásmu možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán proto považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu, upraveného energetickým zákonem, a zároveň ji považuje

za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán taktéž rozhodl v souladu se zásadou uvedenou v ust. § 2 odst. 4 správního řádu, kdy má povinnost dbát na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.

Ve správním řízení je tak účastníku řízení výrokem IV. tohoto rozhodnutí ukládána pokuta ve výši 60 000 Kč, a to za správní delikt podle energetického zákona a dva správní delikty podle zákona o cenách. Souběžně je výrokem V. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Navíc bylo výrokem III. tohoto rozhodnutí uloženo opatření k nápravě z důvodu, že kdyby účastník řízení postupoval podle cenových předpisů, tedy tak, jak držitel licence postupovat má, a hradil by veškeré náklady vstupující do ceny tepla a následně tyto náklady bez DPH jako oprávněně promítl do kalkulace ceny tepla, byla by cena tepelné energie [REDAKCE] Kč/GJ (vč. 9 % DPH) za rok 2009 a [REDAKCE] Kč/GJ (vč. 10 % DPH) za rok 2010. Podle dodaného množství tepelné energie tak měl odběratel OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., uhradit v letech 2009 a 2010 celkovou částku [REDAKCE] Kč vč. DPH, avšak byla mu vyfakturována celková částka [REDAKCE] Kč vč. DPH. Z tohoto důvodu přistoupil správní orgán k uložení opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu spočívající v povinnosti účastníka řízení ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí vystavit odběrateli tepelné energie, společnosti OTTOVO NAKLADATELSTVÍ, s.r.o., opravné vyúčtování výsledné ceny tepelné energie za rok 2009 a 2010 tak, aby výsledná cena nezahrnovala neoprávněně uplatněné náklady ve výši [REDAKCE] Kč vč. DPH ([REDAKCE]).

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k předsedkyni Úřadu do 15 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

otisk úředního razítka

Mgr. Jakub Obůrka v.r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly

